

Šentjurske

www.Sentjur.info

NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XIV, št. 6

20. marec 2007

cena: 1,25 € (300 SIT)

ALPOS RAZPRODAJA "DRUŽINSKO SREBRNINO"

ŠENTJURSKI VRTCI BREZ SVINCA

SUMLJIVA SLOGA V OBČINSKEM SVETU

**ROBERT POLNAR:
Volonterstvo je strateški šentjurski problem**

Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
3000 Celje

PROTECT SERVIS
Gobeček Bilca s.p.
ŠENTJUR 03 746 1100
SMARJE 03 819 0240
UGODNA PONUDBA LETNIH PNEVMATIK

FOTO 5-er
Peter Zmahar s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/749 26 00, Gsm: 041 596 790

veterina jagodič

Veterina Jagodič d. o. o.

Dole 9, Si-3230 Šentjur

T: 03 748 91 10, F: 03 748 91 11

www.veterinajagodic.si

info@veterinajagodic.si

DEŽURNI: 03 748 91 10

delovni čas ambulante

ponedeljek–sobota	8.00–12.00
ponedeljek, sreda, petek	16.00–18.00
dežurni telefon	03 748 91 10

Vse lastnike psov obveščamo, da v naši ambulanti izvajamo **obvezno cepljenje psov** proti steklini.

V času akcije, ki bo trajala **do 20. 4. 2007**, dobi vsak kuža

GRATIS

ampulo protiti zunanjim zajedalcem!

Vljudno vabljeni!

Zaradi povečanega obsega del zaposlujemo nove sodelavce:

1.) **Monter skladiščnih hal in šotorov** (3 osebe) (za območje R.Slovenije)
pogoj: poklicna šola, znanje slov. jezika, izpit B kategorije, ročne sposobnosti

2.) **Komercialist** (1 oseba) (za prodajo skladiščnih hal in šotorov) : pogoj :
visoka šola 6 ali 7 stopnja, znanje ang.jezika ali nem.jezika, izpit B kategorije,
Najmanj 5 let delovnih izkušen na področju prodaje .

Prošnje pošljite na naslov :

V prošnji navedite številko delavnega mesta in svoj življenjepis.
Vse kandidate bomo zaposlili za določen čas,ustrezni kandidati imajo možnost zaposlitve za nedoločen čas!

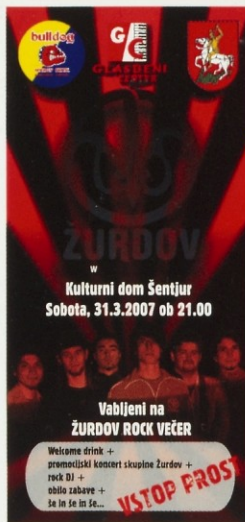
BIRO OGIS d.o.o., Kosova ul. 6 ,3000 Celje

Tel:03- 492 81 70 (Ga. Kmecl Duška)

Ob izdaji zgoščenke Sile vas člani glasbene skupine Žurdiv vabimo na Žurdiv rock večer, da bomo skupaj uživali v glasbi, energičnih ritmih, eksploziji čustev, dobri kapljici ...

Z izjemnim živim muziciranjem, s katerim burimo Žurdiv duhove v vsakem rockovskem srcu, bomo na odru pognali rock mašinerijo, izlili iz sebe vso energijo in ničesar več ne bo, kar ne bi bilo spoznano za užitek.

Vi boste spektakel, mi pa vaš žur.
Lep žurdivski pozdrav!
...LaLaLaj...

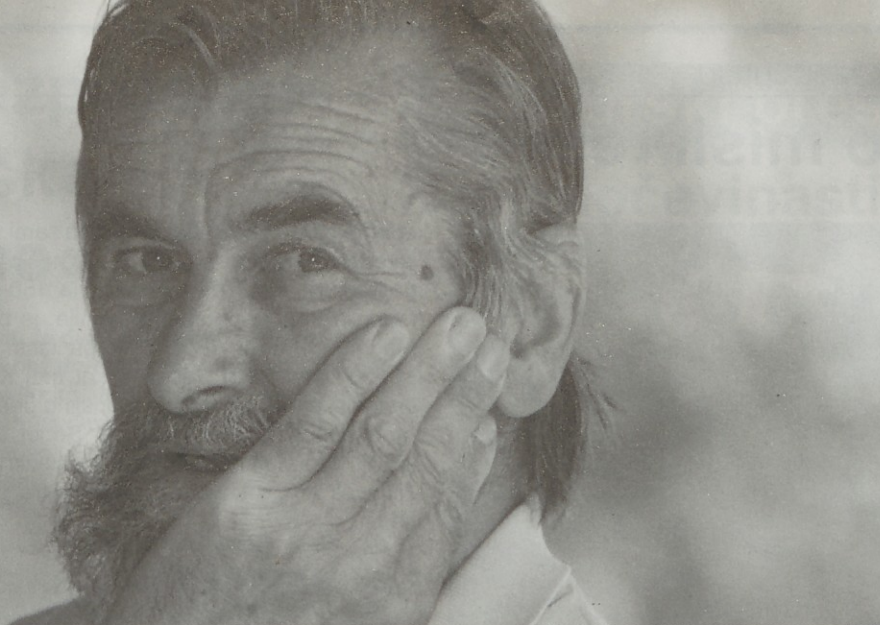
Materinski dan

*Kot žena,
kot mama,
si dala nam vse.*

SDS

Občinski odbor Sentjur

Politična kultura po šentjursko

Povolilno dogajanje v šentjurski politiki, čeprav kaže vsa znamenja resne krize, sploh ni tako tragično. Še več, dlje časa ko vse skupaj opazujem, bolj se mi zdi, da je to natezanje okrog župana in večine v občinskem svetu vendarle le znamenje razvoja naše politične kulture. Če že ne kulture, pa vsaj higijene, če se vam morda zdi ta vrednostno nižji pojem-ustreznejši za označevanje domačega načina upravljanja lastne družbene skupnosti. Sicer je čisto res, da smo volivci s tem, ko smo izvolili župana iz ene politične opcije, občinski svet pa iz druge, naredili pravo zmedo, toda dejstvo, da se naši izvoljeni predstavniki niso takoj sporazumeli za pragmatični »segedinar«, temveč se pravzaprav trudijo uveljaviti svoje nakazano politično poslanstvo, predstavlja za šentjurske razmere bistveni napredek. Ki pa ni nastal sam od sebe, temveč je rahlo izsiljen – v veliki meri tudi po zaslugi našega časopisa. Morda se sliši res preveč samovšečno, toda zdi se, da je odpiranje našega političnega prostora v veliki meri prav zasluga našega vztrajnega spremljanja političnega dogajanja. Nekateri naši liderji resda tega še niso opazili in se še vedno (uspešno) skrivajo za nasmejanimi državnimi strankarskimi prvaki ali domačimi doktorskimi ugledneži, toda ti časi političnega manekenstva nepreklicno minevajo. Vse bolj je treba delovati neposredno, vsebinsko in politično korektno. Torej drugače, kot kaže naša praksa zadnjih 16 let, ko smo se navduševali nad vsaj navzven »pametnimi« občinskimi oblastmi, v resnici pa smo vseskozi mlatili obupno mineštro dokaj sprivatiziranega »kupčarskega« pragmatizma. Pri čemer morda še lahko pogledamo skozi prste izvršni oblasti, ki je tako ali tako praviloma vedno funkcionirala menedžersko, ne pa našim občinskim svetnikom in njihovim strankam, ki naj bi le bili nosilci demokratične politične misli. Česar v neposredni preteklosti nikoli niso zmogli. Kar poglejmo: v prvem sklicu po demokratizaciji so odborniki z lahkoto požrli nezakonitost v zvezi z razvpito Štajersko banko in na željo »grešnega« izvršnika Grdine odstavili svojega predsednika skupščine, v drugem mandatu

sta SLS presenetljivo »zakšeftala« Osetova in Škoberne, v tretjem sta svojo stranko izdala Oset in Korže, zaznamovala pa ga je tudi »hinavska« nenačelna koalicija Erjavčeve Združene liste in Malovrha. Tako je bila »politična korupcija« v občinski stavbi tako rekoč nekaj sprejemljivega vse do zadnjega Tislovega mandata, ko se je, kot se domneva, dokončno umaknila v ilegalno. Ampak volivci niso nikoli opazili nič spornega. In politiki tudi ne. Ali pa so se vsaj delali tako. Seveda ni dokončno, da občinska politika tudi v tem mandatu nazadnje le ne bo podlegla tradicionalnemu pragmatizmu, toda že to, da parlamentarna večina kljub Maruševemu omahovanju že peti mesec (menda) še vedno brani svoje pozicije, je vsaj, kar se politične morale, kulture ali higijene tiče, prav spodbudno. Manj je spodbudno, da sta obe opciji praktično brez pravega programa, kot je sporno tudi ravnanje župana in nasprotne manjšinske koalicije, župana, ki se dela, kot da ne ve, da je njegova koalicija volitve izgubila, in njegove koalicije, ki se ne more sprijazniti s tem dejstvom. Enostavno so prezrli, da ima Šentjur javno politično sceno in so poskušali »kšeftati« pod mizo. Zdi se vsaj zaenkrat neuspešno. Ta hip je seve brezpredmetno ugibati, katera koalicija je bolj »pametna« ali bolj sposobna voditi občino, prav možno je tudi, da so to »artnakovci«, kajti volivci so dali mandat »koržetovcem« in to bi moral biti zakon. Tudi za župana Tisla. Toda »artnakovci« očitno niso dali odveze »svojemu« županu Tislu, ta pa svojo izvršno oblast ni pripravljen deliti s »koržetovci«, zato je težava tu. Težava zaradi manka politične kulture. Dobro, res je, ne gre zgolj za našo šentjursko krivdo, prvi vzrok je vendarle v nedorečeni volilni zakonodaji, toda v končni fazi gre le za naše odločitve, za našo higieno oziroma kulturo politike. Ki se je in se še bo ustvarjala tudi, ali celo predvsem, na straneh Šentjurskih novic.

Franc Kovač

»Že to, da šentjurska parlamentarna večina kljub Maruševemu omahovanju že peti mesec menda še vedno brani svoje pozicije, je vsaj, kar se politične morale, kulture ali higijene tiče, prav spodbudno.«

Štirinajstnevnik

Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o.

Dušana Kvedra 11, Šentjur

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Nina Gradič

Postavitev in oblikovanje:

Jure Godler

Naslovnica:

foto Franc Kovač

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 031 635 293

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

06000-0105036264

Naklada:

1000 kom

Naslednja številka:

3. april 2007

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056.

NOVA TRGOVINA V ŠENTJURJU

TrgoAvto misli resno

Vodstvo Trgoavta in podarjena Merida

Sodeč po kompletnem otvoritvenem ceremonialu, vključno s kulturnim programom skupine z Orffovimi instrumenti glasbenega krožka OŠ F. Malgaja, vodstvom podjetja iz Kopra v elegantnih črnih oblekah, županovem nagovoru in obrednem rezanju traku na vratih nekdanje konjušnice (tako smo slišali), zdaj skupne poslovne stavbe s Kmetijsko zadruzo, se TrgoAvto naseljuje v Šentjurju zares. Gre pa za franšizno sodelovanje z Resevno oziroma s Koroškimi trgovinami, ki so pred kratkim prevzele obubožanega šentjurskega avtohtonega trgovca.

Za dobrodošlico v šentjurski »trgovinski klavnici« so poskrbeli z izžrebanjem dobitnika ličnega gorskega kolesa Merida, na katerem se bo odslej po kozjanskih klancih potil slivniški učencem Kristjan Volasko.

Kaj novega prinaša TrgoAvto v Šentjur? Na prvi pogled predvsem ličen in lepo urejen lokal v samem centru Šentjurja, kar pestro založen z različnim mešanim tehničnim blagom, nekaj malega tudi z rezervnimi deli. Ponudba mopedov, motornih koles, koles Merida in različne kolesarske opreme od rezervni delov do čelad kaže na določene posebnosti te trgovine, ki utegne biti tržna niša. Vrtne kosilnice, motorne žage, gume, razna maziva ... pa bodo že naleteli na že obstoječo konkurenco pri KZ, Akvoniju, Avto Škorjancu, kaj malega tudi pri KEI in še kje. Bo kar zanimivo.

Kdo so pravzaprav novi šentjurski trgovci, s kakšnim kapitalom

operirajo in kaj načrtujejo, nam na sami slovesni otvoritvi ni uspelo izvedeti, nekaj malega pa se je našlo na internetu in pri drugih posrednih virih: TrgoAvto, ki ima 160 zaposlenih, 35 podobnih manjših trgovin po vsej Slovenije, je bil še do pred nekaj leti v Marcatorju, zdaj pa ima istega lastnika kot Koroške trgovine in Resevna. Tako Resevna kot tudi Koroške trgovine so šle v lastninsko preoblikovanje s prisilno poravnavo. Kot sta povedala predsednik Uprave TrgoAvta Sedej in direktor Resevne Šol, stavijo na »majhne in prijazne lokale, ki bodo predstavljali cukrček za vsak kraj,« seveda poleg pestre ponudbe in konkurenčnih cen.

FK

Šentjurski vrtci brez svinca

Vseslovenska afera o s svincem in kadmijem onesnaženih otroških peskovnikih se je samo posredno dotaknila tudi Šentjurja. Kot smo izvedeli, šentjurski vrtci nabavljajo pesek pri IGM Zagorje in ne v Mežici oziroma pri podjetju Ekos našega sokrajana Janeza Škoberneta v Dramljah.

Ker pa je tudi Zasavje razmeroma onesnaženo območje, kako je z analizami zagorske mivke, pa ni nič znanega, lahko dvomi še vedno mučijo tudi šentjurske starše.

FK

Neizpuščeno

Alpos ob AOT

Alpos, največja šentjurska firma, se je odločil, da bo prodal eno svojih najuspešnejših hčerinskih podjetij: Alpos Oprema trgovin (AOT). Iz uprave delniške družbe so sporočili, da je odločitev o prodaji stoo odstotnega deleža najboljšemu ponudniku podprl tudi nadzorni svet, in sicer na podlagi ocen o primernih razmerah v panogi proizvajalcev opreme za trgovine. V AOT je zaposlenih 164 delavcev.

Povečana gostinska ponudba na Drameljskem

Najsevernejši del šentjurske občine nekako ne slovi po konkurenci v gostinskem sektorju. Ta se je predprejšnji četrtek zopet nekoliko

razširila, saj je po enoletnem premoru svoje dverizopetodprla okrepčevalnica Namig v Šedini. Najemnica in nova šefica bo nadaljevala tradicijo, ki bo poleg kapljice ponudila tudi kaj toplega za v želodec, družabnosti željni pa se lahko dodatno sprostijo v igralni sobi.

Temelji za pokrajine vedno globlji

Služba vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko je poslancem posredovala delovni osnutek zakona, s katerim bi določili imena, območja in sedeže pokrajin. Te naj bi zaživele leta 2009, jeseni 2008, pa naj bi izvedli volitve v pokrajinske svete in ostale organe. Občini Dobje in Šentjur bi tako sestavljali Savinjsko pokrajino,

kjer bi bile še občin Bistrica ob Sotli, Braslovče, Celje, Dobrna, Kozje, Laško, Podčetrtek, Polzela, Prebold, Radeče, Rogaška Slatina, Rogatec, Slovenske Konjice, Šmarje pri Jelšah, Štore, Tabor, Vitanje, Vojnik, Vransko, Zreče, Žalec.

Zopet reševali krake

Ob Slivniškem jezeru smo lahko tudi letos spremljali množično selitev žab, ki prečkajo cesto, ki vodi proti Sodni vasi in je zaradi tega precej nevarna. Zavod za varstvo narave je že po tradiciji skupaj z lokalnimi partnerji zelenim dvoživkam priskočil na pomoč. Tako so tudi letos postavili zaščitno ograjo, prostovoljci pa so žabe preko ceste prenašali kar ročno. Dežurstvo

Alpos razprodaja »družinsko srebrnino«?

Čisto tako verjetno ni, kajti že dalj časa je bilo veliko slišati, da so Alposov paradni konj prvenstveno cevi, vse druge dejavnosti pač da so, dokler so. Je pa rahlo presenečenje, da je prva šla v prodajo Alpos Oprema d.o.o., pred kratkim moderniziran skoraj Alposov zaščitni znak, ki ji zadnje čase sploh ni šlo tako slabo.

Uradne informacije iz Alposa so hudo skope, pravzaprav nam njihova predstavnica za stike z javnostjo ni povedala ničesar, zato pa je več vedela povedati šentjurska ulica.

Po neuradnih informacijah naj bi Alpos opremo kupila konkurenčna nemška firma Tegometal za približno 30 milijonov evrov, kar naj bi predstavljalo za Alpos dobro kupčijo. Zanimivo je, da je imel Alpos pred leti s Tegometalom kar nekaj težav, govorilo se je o sodnem sporu, ker naj bi Alpos »ukradel« njegovo tehnologijo. Tudi ni skrivnost, zakaj je Alpos prodal svojo razmeroma dobro stoječo firmo: zaradi likvidnosti oziroma težav pri nabavi repromateriala za izdelavo cevi. Ravno zaradi pomanjkanja pločevine, ki je je sicer na tržišču dovolj, naj bi Alposova proizvodnja cevi padla tudi do 50 %, kar pa predstavlja za podjetje že resno grožnjo. Tegometal naj bi proizvodnjo v Šentjurju obdržal, delovna mesta okrog 100 zaposlenih naj ne

bi bila ogrožena, ostala pa naj bi tudi Alposova blagovna znamka.

Vlado Arzenšek, predsednik

sindikata Neodvisnost: O prodaji Alpos opreme smo bili obveščeni že pred novim letom, o samih podrobnostih kupčije pa mi ni znano še ničesar. Za sindikat je pomembno, da bo naša osnovna dejavnost šla naprej in da delovna mesta v Šentjurju ostajajo. Sicer pa menim, da prodaja tega dela Alposa ne more pomeniti nič dobrega. FK

Šentjurski presežniki Naši pločevinasti policaji

Z varnostjo v prometu zares ni šale, statistike so boleče. Policisti na različne načine skušajo pripraviti voznike do počasnejše vožnje. V zadnjem obdobju se vse bolj zatekajo tudi raznim trikom, s katerimi skušajo »prestrašiti« šoferje. Šentjurski policisti že kar nekaj let na nekatere lokacije – popularni sta predvsem cesti v Lokarjih in v Vrbnem – postavljajo prazne policijske avtomobile. Tovrstna »strašila« imajo prav gotovo svojevrsten učinek, saj nikoli ne veš, ali se v ali za policijskim avtomobilom ne skriva tudi radar ali policijska kontrola. No, v zadnjih mesecih pa je naša policija uvedla celo t. i. pločevinaste policiste. Gre za

nekakšno maketo, ki prikazuje policista, kako poleg prav tako makete avtomobila »strelja« z radarjem. Šentjurski policisti novo pridobitev najraje postavijo pri Petrolu in v Vrbnem. Prav tam je pločevinasti policist pred kratkim zmotil nekega 24-letnika, ki ga je lepo naložil v prtljažnik in ga odpeljal proti Celju, kjer so ga ustavili »pravi« policisti. Kakor koli bi zgodbe okrog pločevinastih policistov morda sodile tudi med vice, pa vendarle kaže tudi pohvaliti tovrsten pristop naših policistov. Poleg dobre volje med šoferji tovrstna »strašila« vendarle vzbujajo nekaj respekta.

ob cesti je trajalo kakšnih 10 dni, zato je bil do takrat tudi nekoliko oviran promet. Pri financiranju akcije je poleg ministrstva za okolje primaknila nekaj evrov tudi šentjurska občina.

Vsaj 35 mladih je trpinčenih

Lani je šentjurski center za socialno delo obravnaval 25 družin, za katere je bil podan sum zanemarjanja, psihičnega in fizičnega nasilja oz. neustreznega ravnanja staršev z otroki. Med 35 otroki so najštevilčnejši (24) v starostni skupini med 7 in 14 let. V enem primeru je CSD staršem odvzel otroka in ga oddal v rejniško družino. V reji je bilo lani 12 otrok iz šentjurske in dobjanske občine, od tega dva pri sorodnikih, ostali pa so v

tujih družinah.

Zaradi vedenjskih in vzgojnih težav so lani v vzgojne zavode oddali tri mladoletnike, ki so se pridružili trem, ki so tam že od prej.

Število preživnin narašča

Na območju občin Dobje in Šentjur je bilo v letu 2006 770 aktivnih

Leto	Št. preživnin
2006	770
2005	697
2004	683
2003	646
2002	567
2001	529

preživnin, 31 pa jih je bilo v mirovanju. Povprečna višina preživnine je znašala 83,11 evrov, v 92 % pa so zavezanci za plačilo očetje.

Kar 15 % prebivalstva na »sociali«

V letu 2006 je Center za socialno delo Šentjur pri Celju izdal 3211 odločb o pravicah do denarne socialne pomoči ali izredne denarne socialne pomoči. Leto poprej so izdali 3177 odločb. Višina denarne socialne pomoči je znašala približno 200 evrov.

S 3. SEJE OBČINSKEGA SVETA

Zatišje pred viharjem?

Marčevska seja občinskega sveta, zgodila se je 15. marca, bi lahko šla v zlati arhiv (svetniki so prav vse sklepe izglasovali s polnim soglasjem), če ne bi bil dnevni red seje dobesedno »izpraznjen«. V bistvu je šlo za več ali manj formalne zadeve, ki nikjer niso šle v živo, toda vzdušje je bilo kljub nekoliko prisiljenim županovim nasmeškom ves čas naelektreno, in če bi se pojavil le najmanjši povod, tako se je zdelo, bi počilo. Za kar bo pa pravi čas šele na dveh naslednjih sejah, ko bo na vrsti občinski proračun.

Sprejem zapisnika – najbolj napeta točka dnevnega reda

Sliši se banalno, je pa res. Z zapisniki sej OS so imeli težave tudi svetniki prejšnjih sklicev, ker marsikomu ni bilo všeč, da njegova, kajpada nadvse pomembna razprava, ni bila nikjer ovekovečena. Tokrat se je prvi pritožil Marko Diaci (SMS), ki je imel na prejšnji seji kakšne dve strani tehtnih pripomb glede rebalansa proračuna, gospa Erjavec pa je dobro povzela le razprave Palčnika in Škobernetove, njegove pripombe (in pripombe drugih svetnikov) pa je le površno naštel v sklopu več ali manj anonimnih alinej. Predlagal je, da naj se razprave svetnikov, ko gre za proračun ali rebalans, navajajo dobesedno. Ogorčeno mu je pritegnila gospa Jazbec (SDS), ki je šla še korak naprej in je zatrjevala, da povzetek zapisnika ni niti realen niti resničen.

Sledila je polemična razprava, v kateri je župan vztrajal, da v povzetku zapisnika (ki je določen s statutom) pač ni mogoče vsega zapisati, da bi bil dobesedni zapisnik »roman, ki ga nihče ne bi hotel prebrati«, pritegnil mu je Erjavec (SD), ki je (upravičeno) vzel v bran zapisnikarko, ki pa je med drugim slučajno njegova žena, zato bi se brez posebne škode lahko polemiki tudi izognil. Med navzkrižnimi mnenji (Diaci, Jazbec, Erjavec, Žafran, Špur, ...) je bil še najbolj originalen predlog g. Oseta (SDS), da naj v prihodnje vsak svetnik posebej pove, kaj je v njegovi diskusiji pomembno in kaj je treba zapisati.

Sklep, da bodo dopolnjeni zapisnik potrjevali na prihodnji seji, je bil seveda zlahka sprejet soglasno.

V pričakovanju »trajnega začasnega« financiranja

Županov predlog o podaljšanju začasnega financiranja Občine, do 31. marca ja ta odločitev v pristojnosti župana, kasneje pa občinskega sveta, je bil sprejet spet soglasno, le da tokrat brez diskusije. Začasno financiranje so podaljšali do sprejetja proračuna, župan je optimistično namignil, da bi se naj to zgodilo že meseca aprila, toda če se ne bo zgodil kakšen čudež, bo začasnost trajala kar krepko dalje.

Župan padel prvič pod križem

Padec sicer ni bil spektakularen, lahko bi celo rekel, da je bil komaj opazen, toda nazorno se je pokazalo, kaj čaka župana v prihodnje, ker je brez podpore v občinskem svetu. Župan Tisel je samo dokaj benigno izrazil svoje pomisleke glede smotnosti razdelitve Odbora za šport, kulturo in problematiko mladih na tri samostojne odbore (... »Šentjur ima delovnih teles že

tako razmeroma veliko, gre za nepotrebne stroške« ...), a so ga občinski svetniki povozili, ne da bi trenili z očesom. In to složno pozicijski in opozicijski – če o tej delitvi v šentjurskem svetu sploh še lahko govorimo. Ali to morda celo pomeni, da se je županu, ki se očitno še ni odločil, s kom bo vozil, odrekla tudi njegova koalicija? V razpravi, v kateri ni bilo nikogar, ki bi bil proti, je Polnar (LDS) dokazoval, da ne gre tako rekoč za nikakršen dodaten strošek (po njegovih izračunih letno okrog 4000 €), Diaci (SMS) in gospa Jazbec (SDS) sta bila mnenja, da gre za zelo pomembno in koristno zadevo, Žafran (SDS) pa se je celo nakuhal nad županom, ki si je drznil podvomiti o med strankami že usklajeni odločitvi. Vse skupaj je izpadlo skorajda rahlo tragično, saj vse kaže, da na Občini ni več nikogar, ki bi lahko »ustavil konje«. Dokaj očitno je namreč, da so delovna telesa šentjurskega občinskega sveta že od nekdaj jalove inštitucije, le nekakšno odlagalništvo za strankarske zaslužne kadre, in prav nič ne kaže, da bi bilo v tem sklicu kaj bolje. Zdaj so tozadevno »deponijo« celo še razširili. In kar je še najbolj nenavadno, v teh odborih »so doma« predvsem posamezni svetniki najmanjših strank, na primer Cerkvenik iz NSI, ki ima le dva svetnika, je kar v 5 odborih. Artiček in Vrečko (DeSUS) sta v štirih itd. V tem mandatu pa se pojavlja še dodatna težava, ker so v vseh odborih v večini svetniki strank, ki v občinskem svetu nimajo večine, kar seveda pomeni, da bo njihove odločitve, če ne bodo »prave«, občinski svet gladko povozil.

Samo imenovanje v vsa delovna telesa je uskladila Polnarjeva komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (KMVVI), zato so bila sprejeta v paketu in soglasno z enim dvigom zelenih kartončkov.

Težave s predsednikom KMVVI?

Izvolili so ga pač opozicijski člani komisije, ki so v večini, Žafran (SDS), ki je zadevo zaostрил

že na prejšnji seji s trditvijo, da je izvolitev predsednika te v bistvu najpomembnejše komisije v izključni pristojnosti občinskega sveta, pa še ni obupal. V ozadju za njegovo sofisticirano formulacijo problema je kajpada boj za predsedniško funkcijo, ki naj bi že po naravi stvari pripadla večinski koaliciji, v šentjurskem primeru pa si jo je (legalno) prisvojila opozicija. Služba Vlade RS za lokalno samoupravo, ki je bila pozvana za rabsodnika, je odločila salomonsko: občinski akti glede tega niso dorečeni, njihova razlaga je sicer v pristojnosti občinskega sveta, ki pa je že na prvi svoji seji očitno prepustil izvolitev predsednika komisiji. Žafran se je še nekaj časa upiral in vztrajal, da občinski svet samemu sebi jemlje to pomembno pristojnost, toda ker za njim ni bilo nikogar iz njegovega tabora, ki bi nalagal na ogenj, se je nazadnje le vdal. Predsednika KMVVI bo tako imela manjšina, večina pa ji bo verjetno poskušala pristrichi peruti v občinskem svetu ob vsakem primeru posebej. Torej lahko pričakujemo nadaljevanje že napovedane vojne.

Pobude in vprašanja

Profesionalca za to točko sta že od nekdaj Diaci in Erjavec, ki se tudi tokrat nista izneverila tradiciji: Erjavec je dal 4 pobude (odlagališče avtomobilov v Bohorju, strupena mivka v otroških vrtcih, bazna postaja na cerkvi sv. Jurija, Murnova hiša kot sramota in leglo podgan), Diaci pa dve več (v zvezi z občinskimi financami in novimi delovnimi mesti na Občini, 3. razvojno osjo, telovadnicami in TV-prenosi iz OS). Njima se bo v tem mandatu pridružila, tako vse kaže, Mira Jazbec, ki je tokrat že »zatežila« s spremembo statuta zaradi občinskega praznika, preimenovanjem Križa v Livado in z luknjami na cesti proti vrtcu. Tanšek je predstavil svojo »doktorsko disertacijo« glede šolskih prevozov v Loki, Šafrana so težili kalobški plazovi, Marušo pa čistilna akcija v čast sv. Jurija in jurjevanja.

ZAŠILJENE

O pisanju
zapisnika

Mira Jazbec (SDS) ni mačka ob vreli kaši: »Povzetek zapisnika ni realen in ni resničen.«

Župan Tisel je za kratko in jedrnato: »Bodite no pametni, to bi bil roman s 100 stranmi, kdo pa bi to bral!«

Cveto Erjavec (SD) ve, kako se piše povzetek zapisnika: »Da ne bom po nepotrebnem žagal: ime, trije stavki, sklep in konec.«

Ludvik Žafran (SDS) precenjuje informatizacijsko kulturo svojih volivcev: »Ljudje to berejo na internetu in me čudno gledajo.«

Branko Oset (SDS) ima pravi recept za

kratek zapisnik: »Vsak svetnik naj pove, kaj je pomembno in kaj se naj zapiše.«

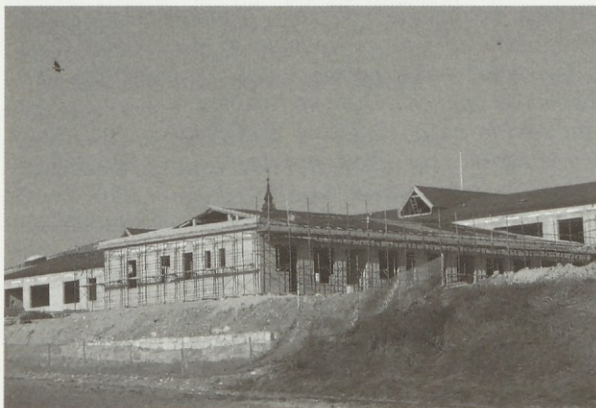
O številčni širitvi
delovnih telesih
OS

Mira Jazbec (SDS) še verjame v pravljice: »Ta širitev je temeljna investicija, je najboljša investicija.«

Ludvik Žafran (SDS) odpira pisarnico za (županove) najdene predmete: »Na tej Občini je nekdo izgubil kompas.«

Robert Polnar (LDS) ne da veliko na prvo besedo: »G. župan, lepo je, da zaupate podrejenim, vseeno pa preverite, preden kaj daste na občinski svet.«

NESREČA PRI DELU

Ponkovška šola
zahtevala smrtno žrtev

OŠ Ponikva

Nova ponkovška šola, ki je predvsem po zaslugi gradbincem izjemno naklonjene zime že pod streho, je bila v četrtek, 8. marca, prizorišče tragične delovne nesreče. Uradnega pojasnila, kaj se je zgodilo, sicer še ni, znano pa je, da je eden od delavcev padel z okrog 10 metrov visokega odra in na mestu obležal mrtev. Govorice, da se je podrl delovni oder in da je ogroženo življenje vsaj še

za enega delavca, so se pokazale kot neresnične. Za en dan so dela na gradbišču zastala, zdaj pa se nadaljujejo s polno paro. Kaj je bilo vzrok nesrečnega padca, tudi njegovi sodelavci ne vejo povedati, kajti v trenutku nesreče ni bilo v bližini nikogar, mislijo pa, da mu je spodrsnilo na vlažni deski.

FK

PRIZNANJA NAJVEČJIM MLEKARJEM

Mleka kot voda

Hotel Žonta je bil v petek, 16. marca, prizorišče 25. slovesne podelitve priznanj največjim dobaviteljem mleka Mlekarnice Celea. Slovesno okrašena dvorana, kulturni program, zasedenost vseh miz, ne nazadnje tudi navzočnost vodilnih ljudi vseh 17 vključenih kmetijskih zadrug kažejo na to, da je mleko še vedno prva violina našega kmetijstva.

Korenjakovi: 335 000 litrov mleka

V Mlekarni Celea so lani odkupili 87 milijonov litrov mleka (183 % več kot pred 20 leti), 82 % so ga predelali v sire in fermentirane izdelke, 18 % pa prodali kot sveže mleko. V strukturi prihodka znaša delež sirov okrog 40 %, delež fermentiranih izdelkov 43 %, le 17 % pa prinaša sveže konzumno mleko. Čeprav so realizacijo povečali za 3,7 %, bodo poslovno leto zaključili z manjšo izgubo, s čimer pa še vedno uvrščajo pred najuspešnejše slovenske mlekarje. Zanimiv je tudi podatek, da se je število njihovih proizvajalcev mleka v 20 letih zmanjšalo od 6600 na 1480. Direktor Celee Jakob je ocenil, da so Italijani v lanskem letu odpeljali s celjskega območja okrog 1,5 milijona litrov mleka. Med 17 zadrugami je KZ Šentjur s 7,9 milijona litri na 4. mestu za

Šmarjem (9,6 mio.), Šaleško dolino (10,3 mio.) in KGZ Koroške, ki je mlekarni dobavila 25 milijonov litrov mleka.

Med posamezniki je absolutni rekorder kmet Konečnik s Koroške (680.000 litrov, med šentjurskimi kmetovalci pa se je dokaj visoko uvrstil Ivan Korenjak iz Laz s 335.000 litri prodanega mleka.

Kot je znano, največji šentjurski mlekarji (Mastnak, Žnidar in še nekateri) že tretje leto prodajajo mleko v Italijo. Kakšna je razlika v ceni, direktor šentjurske zadruge (in hkrati tudi predsednik nadzornega odbora Celee) Zvonko Pušnik ni povedal, g. Korenjak pa je menil, da se verjetno bistveno več ne razlikuje od njegove odkupne cene, ki znaša med 67 in 69 tolarji za liter.

FK

TISKOVNA KONFERENCA

Do blaginje skupaj s Hrvati

Razvojna agencija Kozjansko (RaKo) je prejšnjo sredo na eni izmed sicer redkih novinarskih konferenc predstavila smernice slovensko-hrvaškega čezmejnega projekta »Razvoj za razvoj«. RaKo pri projektu združuje 13 občin širšega Kozjanskega, Dravinjskega in Dobrno ter Oplotnico, na hrvaški strani pa je 25 občin Krapinsko-zagorske županije, kjer prebiva 140 tisoč prebivalcev.

Sodelovanje s sosedi

Glavni namen projekta je krepitev razvojnega potenciala človeških virov v skupnem čezmejnem prostoru, ki ima po pripovedovanju predstavnika Zagorske razvojne agencije mnogo skupnih točk. Čezmejni projekt bo omogočal brezplačno izobraževanje podeželskega prebivalstva in kadrov v malih ter srednjih podjetjih.

Evropski denar ne leži na cesti

»Alergična sem, če kdo reče, da evropski denar leži na cesti!« Tako je direktorica RaKo slikovito pričela podroben opis okoliščin pri izvajanju projekta. Mnoga znanja, ki je potrebna za izvajanje projekta, morajo denimo vzpostavljati kar sami, saj na slovenskih fakultetah ni na voljo ustreznih modulov. Program, za katerega bodo na slovenski strani porabili 346.000, na hrvaški pa 101.000 evrov, bo »proizvedel« tudi skupino projektnih menedžerjev, t.

i. euroskupino, ki bo štela 20 strokovnjakov, ti pa bodo promotorji razvoja v lokalnih skupnostih.

Središče dogajanja bo v Šentjurju

Zelo zanimiva informacija za Šentjur je, da bo prav tu sedež Centra za usposabljanje in razvoj podeželja (CURP). Deloval bo v okviru RaKo, lociran pa bo v Zgornjem trgu nad muzejem Zakladi Rifnika. Za zagon nameravajo zaposliti eno osebo, kasneje pa naj bi tam delali štirje razvojniki. Slovenski partnerji RaKo pri celotnem projektu so Razvojna agencija Sotla, Zavod za kulturo, turizem in razvoj Rogatec, Šolski center Šentjur in Občina Šentjur, ki bo sofinancirala vzpostavitev prej omenjenega CURP. Če se bo sodelovanje, ki je trenutno uokvirjeno v evropski razpis Interreg III obneslo, lahko s hrvaškimi partnerji pričakujemo dolgoročno, poglobljeno in konkretno sodelovanje.

POGLED NA ...

Če je negativen ali ignorirajoč odnos do valentinovega razmeroma neškodljiv in se da iz tega praznika ponorčevati tudi brez večjih posledic, je osmi marec druga pesem.

Ah, zdaj pa še ženski prazniki ...

Zaradi manjših zapletov pri usklajevanju urnikov skesano in ves rdeč kot paradiznik priznavam, da sem pomešal ne le nekaj dni, temveč kar nekaj tednov. Stolpič, namenjen osmemu marcu, bi moral biti objavljen v prejšnji številki, a sem nevede zamudil rok oddaje članka. Zato boste tale odmev praznika, ki je za letos že odšel v kolektivno pozabo, brali šele danes. Oprostite mi.

Prejšnjič je moja malenkost mukoma rodila nekaj malega o valentinovem – mukoma zato, ker o tem prazniku nisem imel kaj konkretnega povedati. A na srečo je take vrste praznik, da ga lahko mirne duše vržeš v koš ali ga ne jemlješ resno, pa zato obrvi bralcev v jezi in užaljenosti ne bodo kaj veliko valovale gor in dol. V najslabšem primeru bi bil deležen le kritike tipa »Lej, ga revčka, ne verjame v ljubezen«, s čimer lahko mirne duše živim.

Osmi marec pa je čisto druge sorte žival. Priznam, da me zanima še manj kot valentinovo, a s to izjavo sem svoj javni primitivizem ne le še bolj poglobil, temveč sem ob tem izpadel tudi politično nekorekten. Če je negativen ali ignorirajoč odnos do valentinovega razmeroma neškodljiv in se da iz tega praznika ponorčevati tudi brez večjih posledic, je osmi marec druga pesem. Imam to slabo navado, da bolj malo stvari v življenju ves čas jemljem resno, tudi zato, ker mi dekonstrukcija sveta skozi humor pomaga taisti svet bolje razumeti. A iz osmega marca se šaljivo ponorčevati ne gre, kajti ob tem takoj izpadem spolni diskriminator, hajvan, moški prasec, zatiralec žensk in kaj je še podobnih izrazov. Pa čeprav se nimam za prav nič od tega. Le razumem ne, zakaj bi morali tak praznik še prav posebej izpostavljati. Gre za vrednote, ki bi v sodobni družbi morale že zdavnaj biti nekaj popolnoma samoumevnega, brez potrebe po periodični utemeljitvi njihove filozofije.

No, morda pa sem le našel nit bistva tega praznika: ne gre za postavitev pravic žensk v soj reflektorjev za en dan v letu, temveč predvsem za zgodovinski spomin na njihov boj. Tu pa bom, da se prek tele kolumne izmažem samo z nekaj manjšimi praskami, uporabil priljubljeno metodo županov, kadar morajo na kaki proslavi izvesti že svoj 26435. govor, pa ne vedo več, kaj bi sploh še povedali narodu: lotim se zgodovine osrednje teme. Google in Wikipedia, prihajam!

Osmi marec se veliko bolj praznuje v državah bivšega komunističnega bloka, kjer je še do nedavna imel izrazito socialen podton, toda do danes se je bolj ali manj izrodil v (še eno) priložnost za moške, da svojim ženam pokažejo naklonjenost in je kot tak le nekakšna vmesna stopnja med valentinovim (ko se praznuje hormonska zaljubljenost med mladimi) ter materinskim dnevom (ko se praznuje stanje, v katerem se kot posledica hormonske zaljubljenosti ženska slej ko prej znajde).

Vse skupaj se je začelo nekje na sredini predprejšnjega stoletja. Industrijska revolucija je bila v polnem zagonu, delavci, še prav posebej delavke, pa izkoriščani do kosti, brez socialne varnosti, z mizernimi plačami ter nečloveškimi pogoji dela. Zato je nekaj delavk leta 1857 organiziralo in podpisalo protest. Policija jih je seveda zelo demokratično takoj razblinila, a to jih ni ustavilo, da ne bi dve leti kasneje ustanovile prvi ženski delavski sindikat, sam protest pa izvedle kakšnih 51 let kasneje še enkrat, natančneje leta 1908, ko je osmega marca 15.000 tekstilnih delavk marširalo skozi New York in zahtevalo več pravic zase.

Ups, že imamo 3400 znakov. Nadaljevanje sledi prihodnje leto!

Matej Frece

PREDSTAVLJAMO OBČINSKE SVETNIKE: ROBERT POLNAR (LDS)

Volonterstvo vodilnih je strateški problem občine

Robert Polnar, 46-letni komercialist v Mercatorju, ima za seboj že kar zavidljivo politično kilometražo v LDS: v letih 1989 do 1991 je bil profesionalni predsednik celjskega občinskega odbora, nato 4 leta član sveta stranke, od leta 1998 do 2002 pa tudi član nadzornega odbora šentjurske občine. Na lanskih volitvah je prišel v občinski svet, kjer je dobil eno od ključnih funkcij – predsedništvo Komisije za volitve in imenovanja.

G. Polnar, glede na vaše izkušnje v LDS ste prav gotovo pravi naslov za vprašanje, kaj se dogaja z LDS na državnih ravni?

Biskorajlahko rekel, daničnepričakovanega. Gre za krizo, ki je posledica vsaj dveh pomembnih dejstev. Prvo je to, da je bila LDS na oblasti skoraj 12 let, kar pomeni, da je njen volilni poraz nekako v skladu s srednjeevropsko politično tradicijo cikličnega nihanja zaupanja volivcev. Pravilo je, da podobno kot v gospodarstvu sledi uspešni eri kriza, ki lahko traja od 2 do 10 let. Drugo dejstvo pa je, da so vodilni ljudje v LDS svoj volilni poraz sprejeli zmeden, posledica česar je razsulo v ožjem vodstvu in razraščanje krize. V poslanskem klubu LDS se je po volitvah znašla eminentna skupina posameznikov, ob nekdanjem premieru cela vrsta samih bivših ministrov, izjemno samozavestnih ljudi, ki se domala počutijo nepogrešljive in se niso pripravljene podrežati. Ker je prvo načelo kriznega vodenja centralizacija, so se zadeve še bolj zaostriale, zato sedaj ti izstopi in ustvarjanje nove stranke. Paradoksalno pa je, da se izstopniki, ki so pred leti zagovarjali strogo interesno platformo politike, zdaj navdušujejo nad ideološkostjo nekakšne nove socialno-liberalne stranke. Moje osebno mnenje je, da gre za napačne predpostavke in da nova liberalna stranka nima realnih možnosti. Da, mogoče lahko na prihodnjih volitvah dobi 4 ali 5 poslancev, toda to ni tisto pravo.

Kako se ta kriza odraža v šentjurskem občinskem odboru LDS? Ima notranje dileme tudi vaš predsednik Artnak, ki ima kar nekaj prijateljev med upornimi poslanci?

Ne, na splošno naša terenska strankarska strukturo funkcionira dokaj normalno, šentjurski občinski odbor pa je sploh zelo uspešen. Na zadnjih volitvah smo v primerjavi z državno ravni dosegli izjemen rezultat in smo celo drugi najuspešnejši občinski odbor LDS v celjski regiji, kar je glede na siceršnje šentjurske za LDS manj ugodne razmere nekaj presenetljivega. O morebitnih Artnakovih dilemah ne vem ničesar, vsaj jaz jih nisem opazil. Osebnost sem prepričan, da stoji šentjurski odbor soglasno in trdno na sprejetih platformah legalno izvoljenega vodstva.

Vseeno sem dobil vtis, da je šentjurska LDS vendarle zaprta v ozek krog starih kadrov, da se v stranki pravzaprav nič ne dogaja.

Vaš vtis je napačen, šentjurska LDS je izjemo propulzivna, kar je zasluga predvsem delavnega predsednika Artnaka in dobre odzivnosti članov, po drugi strani je pa tudi res, da moraš biti res zelo aktiven, če hočeš v njej uspeti oziroma priti v ospredje.

Toda kako bi potem komentirali dejstvo, da se LDS nekako »šlepa« za nestranskim županom, da dejansko nima človeka, ki bi mu volivci zaupali?

V politiki je vedno treba biti tudi realen. Šentjurska politična scena je specifična, v njej se nikoli ni odločalo ad rem, temveč vedno le ad personam. Je pač tako, da so pri nas izvoljivi ljudje z drugačnim pedigreejem in to smo v LDS vzeli na znanje. Kar pa sploh ne pomeni, da smo se odrekli svojim principom in da jih uspešno ne uveljavljamo.

Šentjurska povolilna kriza še kar traja. Kako vi gledate na vse skupaj in kakšen razplet pričakujete?

Ne bi rekel, da gre ravno za krizo. Res je sicer, da skoraj tri mesece ni bilo seje občinskega sveta, da zamujamo z nekaterimi pomembnimi odločitvami, toda v bistvu vse občinske inštitucije delujejo normalno, imamo začasno proračunsko financiranje, predlog proračuna se pripravlja, že aprila naj bi bil tudi sprejet. Toda prav tako je nesporno, da je kar veliko resnih dilem še odprtih, volilni izidi pa so takšni, da nobeni opciji ne dopuščajo ekskluzivizma. Župan je volitve dobil, ni pa jih dobila njegova koalicija, nasprotni koaliciji pa tudi en glas večine ne prinaša praktično ničesar. To pomeni, da bi se bilo treba usesti in dogovoriti, kako delati skupaj v občinskem svetu, treba bi bilo tako rekoč zmešati karte na novo. To vemo vsi, zaskrbljujoče pa je, da nihče ničesar ne ukrene v tej smeri. Župan je sicer ponudil svoje osnove za programsko koalicijo, ki je pa nasprotna stran očitno ne le ne sprejema, temveč nanjo tudi ne odgovarja s svojimi predlogi ali zahtevami. V takšnem položaju se je nemogoče karkoli dogovoriti. SDS, ki je v občinskem svetu najmočnejša stranka, bi morala priti na dan z besedo, kako si predstavlja funkcioniranje Občine, ne pa da ždi pasivno nekje v ozadju. Če hoče imeti profesionalnega podžupana, naj to končno pove, pa se bomo začeli pogovarjati.

Pa bi LDS in tudi vi osebno sprejela profesionalnega podžupana iz nasprotne koalicije?

Ne zastopam stališča LDS, toda jaz osebno bi ga sprejel ne glede na to, iz

katere stranke bi bil. Volonterstvo vodilnih funkcija je naš strateški problem, ki ga je treba nujno rešiti. Šentjurska občina je ena od večjih slovenskih občin, v letošnjem letu bo obrnila okrog 13 milijonov evrov in potrebuje resnega menedžerja. Toda ali nasprotna koalicija sploh ima za to funkcijo ustreznega človeka? Sodeč po tem, kako se obnašajo, bi rekel, da ga nimajo in ga tudi ne želijo imeti.

Bi to lahko bil Diaci?

Diaci ima nesporne intelektualne sposobnosti, kot vse kaže, v politiki tudi vidi svoje mesto, žal pa se zadeve loteva povsem napačno. Je izrazit destruktivist, zato nisem prepričan, da bi bil najboljša izbira. Čeprav je župan pred časom izjavil, da bi z njim lahko sodeloval, se zdi, da sta zdaj z županom preveč ostro vsak na svojem okopu.

Ob vaši izvolitvi za predsednika zelo zanimive Komisije za volitve in imenovanja je prišlo kar do ostrega medkoalicijskega spopada. So se strasti že umirile?

Komisija dela, že za to sejo smo pripravili usklajen predlog za vsa delovna telesa občinskega sveta, toda temeljna dilema ostaja nerešena. Večinska koalicija oporeka načinu izvolitve predsednika, zato smo Službo za lokalno samoupravo prosili za pojasnilo. Če bodo v Ljubljani odločili drugače, bom kot predsednik odstopil in bo volitve izvedel občinski svet. Tu zaradi mene težav ne bo.

Kako se bo potem po vašem mnenju končalo šentjursko povolilno natezanje?

S sporazumom in dogovorom, kupovanje posameznih glasov, kot se je nekaj v tej smeri dogajalo z Marušo, ne vodi nikamor. Ključni projekti tako niso sporni, zaradi manjših amandmajskih korekcij občinskega proračuna pa župan Tisel in še zlasti ne nasprotna koalicija ne bosta tvegala neproduktivne konfrontacije. Verjamem, da kriza, ki bi sledila zavrnitvi proračuna, bodisi s strani večinske koalicije ali s strani župana Tisla, ni v interesu nikogar, zato pričakujem, da bo jalove medsebojne zamere, ki se očitno vlečejo še iz prejšnjega mandata, zamenjalo strpno ukvarjanje z razvojnimi občinskimi projekti. Navsezadnje so na vrhu sami prekaljeni politični mački, ki vejo, kdaj je treba popustiti.

In kaj so to?

Nova delovna mesta, iskanje ustreznih investorjev, obvoznica, obnova šentjurskega kulturnega doma, skrb za kvalitetno življenje občanov ... Pa saj to vemo vsi, drugo vprašanje pa je, kako usmeriti razvoj v to smer. Ve se, to področje je prvo torišče dela dobrega župana.

FK

MAG. ANDREJA STOPAR, NAČELNICA UE ŠENTJUR

Če se postavim v vlogo državljana, sem lahko samo kritična

Andreja Stopar se že skorajda dve desetletji »vrti« v šentjurskem javnem življenju. 45-letna magistra veterine je sicer rojena v Kopru, vendar njena starša izhajata iz celjskih koncev, kjer so Stoparjevi tudi živeli. Andreja se je že kot najstnica zapisala veterini, saj je odšla v srednjo veterinarsko šolo v Ljubljano, kjer je nadaljevala študij in konec osemdesetih let pridobila naziv magistre znanosti. Že v študentskih letih se je močno politično angažirala, saj je predsedovala univerzitetni organizaciji ZSMS in takrat stkala mnoge vezi z ljudmi, ki dandanes na različnih položajih vodijo Slovenijo. »To so bili zanimivi časi, bila sem študentka drugega letnika, na fakulteti so me prepričali, da kandidiram. Že po mesecu dni se mi je zgodila zaplemba študentske Tribune, burne so bile razmere na Radiu Študent, hodila sem na zagovore k partijskim sekretarjem,« pripoveduje Stoparjeva o študentskem obdobju, kjer se je veliko angažirala tudi pri mladinskih delovnih brigadah. Po magisteriju, kjer se je ukvarjala s kuncerejo, se ji je obetala služba v Kmetijskem kombinatu Šentjur, vendar je ta prej propadel, tako da je prišla v službo na Občino Šentjur, kjer je prevzela položaj veterinarske inšpektorice in tedaj med drugim sodelovala pri ustanovitvi zavetišča za pse in mačke. Leta 1995 se je ob reorganizaciji javne uprave prijavila za mesto načelnice ustanovljajoče se Upravne enote, kjer je »premagala« protikandidata Ota Pungartnika. Stoparjeva ne skriva, da je šlo za politični dogovor na vladni ravni, vendar ... Na mestu načelnice je torej že 12. leto, pravi, da se bo ob prihajajočem razpisu potegovala za nov mandat. Pred tremi leti je Stoparjeva kandidirala tudi za poslanko, vendar trenutno političnih ambicij nima, odkrito prizna, da je razlog tudi v slabem stanju v šentjurskem odboru njene stranke SD. Stoparjeva, ki je v mladih letih trenirala karate, namizni tenis in tek, je tudi predsednica ŽKK Šentjur – Šmarje, v prostem času skrbi za rože in plete. Lani se je s sinom Tomažem iz Šentjurja preselila na Dobrno, pravi, da tja predvsem zato, ker so hiše v Šentjurju predrage in ker je družinskemu psu želela ponuditi bolj zdravo okolje, saj se zaveda, da rotvajlerka Ajša pač ne sodi v blok.

Kako se magistra veterine znajde v javni upravi? Morda pogrešate veterino, delo na terenu, vendarle zdaj počnete nekaj povsem drugega od tega, za kar ste deset let šolali?

Nisem razmišljala na takšen način, ampak sem na položaj, v katerem sem se znašla, gledala kot na izziv, ki ga je treba rešiti. Šlo je za splet okoliščin, ki so me pripeljale v javno upravo, vendar sem že kot inšpektorica imela nekaj upravnih izkušenj. Sistem sem vzela podobno kot takrat, ko sem recimo morala pripraviti odlok o psih. Nedvomno veterino nekoliko pogrešam, toda tudi v zdajšnji vlogi se odlično počutim. Razvijanje in nadgrajevanje me je vedno zelo zanimalo in to lahko na funkciji načelnice skupaj s sodelavci počnem v zelo veliki meri. Na UE se vseskozi ukvarjam z organizacijo in s tem, kako izboljšati naše delo. Najprej sem ugotovila, da imamo prenizko izobrazbeno strukturo, kar smo popravili.

Zdaj se trudim, kako povečati učinkovitost našega dela, saj menim, da to še vedno ni idealno razdeljeno. Res je, da gre v neki meri za ozko birokratsko delo, toda gre za dolgoročno zastavljene cilje, za dosego katerih je potrebna vztrajnost. Postavljanje sistema je velik izziv, pristop do reševanja problemov pa mi je nedvomno dal tudi študij naravoslovja. Če se nekoliko pošalim, sem se na veterini ukvarjala s problemi zajcev, sedaj pa rešujem nekoliko drugačne težave. V praktično veterino bi se sicer izjemno težko vrnila, prav gotovo pa bi me zanimalo delo v upravnem delu stroke, saj sem si v zadnjih dvanajstih letih vendarle nabrala kar nekaj izkušenj.

Kako bi ocenili svoje dosedanje delo? Kdaj in zakaj vam je bilo najtežje?

Postavljanje celotnega sistema je bilo zelo dolgotrajno, na začetku smo se srečevali s čisto elementarnimi problemi. Praktično iz danes na jutri smo morali urediti žige,

celotna UE je leta 1995 premogla vsega tri računalnike, zaradi reorganizacije javne uprave na državnem nivoju je bilo cel kup nejasnosti. Ocenjujem, da smo uspeli zelo dobro postaviti sistem, nenazadnje smo leta 2001 dobili tudi kakovostni standard ISO. Seveda so bili tudi težki trenutki. Najhuje je bilo brez dvoma na samem začetku, ko sem ugotovila, da je imela Občina Šentjur v letu 1994 previsoke plače in sem morala sodelavcem zmanjševati plače. Treba je bilo več in boljše delati, plače pa so se znižale tudi za do 20 odstotkov. Seveda sodelavci niso

»Grozljivo je, kaj se dogaja z ljudmi na obeh straneh. Nisem pristaš tega, da so ljudje objekti, toda bojim se, da gre v primeru asfaltne baze ravno za to. Za merjenje moči, kdo bo koga premagal.«

enostavno sprejeli nižanja plač. Primer je obravnavalo tudi drugostopenjsko delovno sodišče in z izjemo primera sodelavke, ki je s V. stopnjo izobrazbe opravljala delo VI. stopnje, je zmagala državna stran.

To najbrž ni ravno pozitivno vplivalo na razmere v kolektivu?

Zagotovo je bilo noro, bilo je čutiti napetost. Toda delo je čakalo in bilo ga je treba opraviti. Poleg tega so na občini plače ostale iste in zato je bila situacija še bolj boleča. Tudi zato nisem nikoli sploh razmišljala, da bi morda poskusila postati županja, saj ne bi mogla kazati dveh obrazov. Prav gotovo takšne razmere pustijo določene posledice, predvsem kar se sproščenosti tiče. Gre predvsem za komunikacijski konflikt. Motilo me je zlasti to, da sodelavcem nisem in nisem mogla razložiti, da je na primer napredovanje za štiri razrede hkrati nemogoče.

No, vsaj statistični podatki za vašo UE kažejo izjemno uspešnost, poleg tega naj bi vam tudi stranke namenjale zelo visoke ocene. Kje je »skrivnost uspeha«? Morda celo v konstruktivnem konfliktu?

Zagotovo je 99,1 odstotka rešenih vlog v zakonitem roku zelo dobra referenca. Veliko k uspešnosti brez dvoma prinesejo vloge, ki jih na oddelku prometa rešujemo po skrajšanem postopku, seveda pa to ne bi bilo dovolj. Imamo zelo dober interni nadzor dela, vsi vodje oddelkov spremljajo, kaj se dogaja s posameznimi vlogami, tako da do zaostankov, seveda z izjemami iz objektivnih razlogov, praktično ne more prihajati. Največkrat se nam dogodi, da primeri niso rešeni zaradi nepopolnih vlog. Trudimo se biti prijazni do strank in tudi počakati, da vloge dopolnijo, in jih ne zavračamo zgolj po birokratski črki zakona. Pomembna sta tako zadovoljstvo strank kot zaposlenih in tukaj nam uspeva ustvarjati dobro simbiozo, kar kažejo tudi primerljivi rezultati na državnem nivoju, kjer smo vseskozi med najbolje ocenjenimi.

O »skrivnosti uspeha« je težko dogovoriti. Menim, da gre za splet različnih dejavnikov. Brez dvoma je osnovni ključ uspeha v sodelavcih, ki so pripravljeni več in bolje delati, tudi ko pride do kakšnega kadrovskega izpada. Nadomeščanja se morajo izvajati ne glede na to, kaj kdo v osnovi dela. Morda se sliši noro, toda včasih na primer tudi sama stopim na Krajevni urad v Dobju, menim, da je tovrstna fleksibilnost zelo velika prednost.

Omenili ste Dobje? Se splača tam imeti krajevni urad, saj bi verjetno ta bil bolj logičen na primer na Planini ali na Ponikvi? Kakšne so možnosti, da še kje drugje odprete krajevne pisarne?

V Dobju smo že tri leta odprti dvakrat tedensko po štiri ure. Odziv je soliden, odvisen je od dneva. Ljudje prihajajo predvsem po informacije. Vzdržujemo človeški kontakt, občasno pa tudi

opravimo druge storitve, na primer overitve, zemljiškoknjižne izpiske, različne vloge V uradu imamo uslužbenca, ki ima status svetovalca strankam, kar je glede na naravo dela v dobjanskem uradu še posebej pomembno. Krajevni urad smo odprli na željo Občine Dobje, če bi gledali število ljudi, bi nedvomno morali urade odpreti še drugod. Usmeritev ministrstva je približevanje in poenostavljanje, toda dejstvo je, da se v času današnjega stila življenja in informatizacije vse več ljudi brez težav oglasi v Šentjuru ali storitve opravlja celo prek spleta. Težko je, da bi imeli urade v vsakem kraju, bile so sicer nekatere vloge, vendar se niso udeležile.

Katere so največje težave, s katerimi se srečujete v delu UE Šentjur?

Kar se strank tiče, je najhuje takrat, ko stranka meni, da je njen problem edini v celotni UE. Težji so strokovni problemi, ko so v zakonodaji nekatere nejasnosti in dvomnosti, kar se pojavlja na različnih področjih. Takrat staknemo glave in se posvetujemo.

»Mesto načelnice sem si vzela za prioriteto in odločila sem se, da svoje energije ne bom razdajala v razmerah, kakršne žal vladajo v šentjurskem odboru SD. Gre za zelo ozke kroge okoli predsednika Erjavca.«

Kaj pa odnos strank? Ste morda že doživeli kakšne grožnje?

Hm, nekih hujših primerov ni bilo. No, pred časom sta se pred mojimi vrati pojavili dve stranki. Prva je vpila, da me bo ubila, druga, nekdanji župan Malovrh, ki je bil slučajno tudi na hodniku, pa jo je miril. Na srečo se to ne dogaja pogosto. Vemo, da nismo brez napak, zato imamo v recepciji tudi knjigo pripomb, kamor lahko stranke napišejo kritiko našega dela.

Morda še nekoliko provokativno

vprašanje. Za različne javne uslužbence, tako zdravnike, pravnike kot druge, se pogostokrat slišijo očitki o podkupljivosti. Ste se morda s čim podobnim srečali tudi na UE Šentjur? Je morda kdo kdaj prišel urejat papirje tudi s »plavo kuverto« pod roko?

Seveda je veliko pavšalnih izjav v stilu »saj ste tako podkupljeni«. Vedno rečem, povejte kdo in kaj, toda v enajstih letih konkretnega primera še ni bilo. Sama še nisem doživela, da bi mi kdaj ponudil kakršno koli podkupnino, tudi pri sodelavcih ne vem za takšne primere. Verjetno je veliko tudi odvisno od karakterja uslužbenca, da stranka morda začuti, da bi se dalo več storiti tudi s posebno »stimulacijo.« Poleg tega pripravljamo t. i. načrt integritete, s katerim se država skuša zavarovati pred takšnimi pojavi, ki so, roko na srce, vendarle še del naše družbe. Sicer pa imamo tudi zelo doleden računalniški sistem, imam vpogled v vsako potezo uslužbencev in ni praktično nikakršnih možnosti, da bi kdo spreminjal kateri koli dokument. Če se to zgodi, in pri nas se je tudi že, se primer prijavi pristojnim organom. Isto velja seveda zame, saj če bi šla brskati po bazah podatkov, za katere nisem pooblaščen, bi me kar hitro poklicali iz Ljubljane ...

Tudi tokrat ne moremo mimo asfaltne baze v Planinski vasi, o kateri so spisani že tako rekoč »romani«.

Nedvomno gre za zanimiv primer. Grozljivo je, kaj se dogaja z ljudmi na obeh straneh. Nisem pristaš tega, da so ljudje objekti, toda bojim se, da gre v primeru asfaltne baze ravno za to. Za merjenje moči, kdo bo koga premagal. Za tistega, ki bo izgubil, bo zelo boleče. Upravna enota je pri vseh postopkih ravnala popolnoma v skladu s črkami zakona. Ko smo dobili vlogo za gradbeno dovoljenje, je investitor vsem pogojem zadostil, kar je potrdilo tudi Vrhovno sodišče. V odločbi investitorju je pisalo, kot to določa Zakon o graditvi objektov, da lahko ta na lastno odgovornost gradi, še preden je gradbeno dovoljenje pravnomočno. Ministrstvo za okolje in prostor je takrat, v skladu z zakonodajo, potrdilo odločbo. Pritožba krajanov na Upravnem sodišču je uspela. S to sodbo se ni strinjal investitor, vložil je tožbo na Vrhovno sodišče, ki je prav tako razsodilo v prid krajanom in ministrstvo je odpravilo gradbeno dovoljenje ter odločilo, da se vloga za izdajo gradbenega dovoljenja zavrne. Ker je gradbeno dovoljenje osnova za izdajo uporabnega dovoljenja, je UE uporabno dovoljenje razveljavila. Poudarjam, da je UE korektno in natančno odigrala vlogo tistega, ki preverja izpolnjevanje pogojev, zapisanih v zakonodaji. Sliši se čudno in ljudje težko razumemo, da sicer uradnik ve, da člen ni v skladu z ustavo, ampak pomembno je, na kakšen način je to Ustavno sodišče sporočilo.

Določenega člana prostorsko ureditvenega

akta Ustavno sodišče ni odpravilo, temveč ga je razveljavilo in pri tem gre za različne posledice. Toda tako se primer seli na polja pravnih interpretacij, sama in moji sodelavci imamo popolnoma čisto vest, saj smo svoje delo opravili profesionalno. Pritožbo, ki jo je na nas zaradi odprave uporabnega dovoljenja naslovil Kovačev pravni zastopnik, smo odstopili Ministrstvu za okolje in prostor, ki je odpravilo gradbeno dovoljenje. Gre za posledična razmerja. Jedro spora se zdaj spet seli na sporni občinski odlok, mi samo preverjamo in kljukamo, kaj je in česa ni.

Kaj pa problematika nočnega kluba B-52? Jasno je, da gre za kršenje zakonodaje, a se nič ne spremeni.

Na kratko, gre za primer, v katerem je za državljana zelo nelogično, kako se posamezne veje oblasti ne uskladijo. Izvršna oblast svoje postopke izpelje v popolnosti, pri sodni oblasti pa se zaradi zaostankov zapleta. Za državljana ni končnega produkta, akcija enega bi morala dati večjo moč akciji drugega. S pravno državo ni nič narobe, vse je dobro napisano, le čas izvedbe je problematičen. Če se postavim v vlogo državljana, sem lahko samo kritična.

Kako pa sodelujete z občino in županom Tislom?

Moram reči, da sem imela korekten odnos tako s prejšnjim županom Malovrhom, kakor ga imam zdaj s Tislom in njegovo upravo. Ko sem bila leta 1995 prvič pri Malovrhu, mi je odkrito povedal, da me ni podprl pri kandidaturi, a sva vseeno korektno sodelovala, kar kaže na njegovo izjemno človeško kakovost. Sicer se vsake toliko časa dobimo z občinsko upravo in predebatiramo nekatere zadeve, ki so v domeni tako Občine kot UE.

Vseskozi se občasno politično angažirate, leta 2004 ste kandidirali za poslanko na listi SD. Kakšne so vaše politične ambicije?

Mesto načelnice sem si vzela za prioriteto in odločila sem se, da svoje energije ne bom razdajala v razmerah, kakršne žal vladajo v šentjurskem odboru SD. Gre za zelo ozke kroge okoli predsednika Erjavca, ki obvladujejo stranko in praktično nemogoče je, da bi se kaj spremenilo. Po karakterju nisem puntar, da bi iz ozadja organizirala nekakšne prevzeme, z odprto igro pa je žal težko kaj narediti, saj vodstvo ščiti le svoje lastne interese. Tudi pri svoji poslanski kandidaturi sem dobila občutek, da so nekateri v stranki bolj delali na tem, da bi prej dobila manj kot pa več glasov. Razmišljala sem celo o izstopu iz lokalnega odbora, nikakor pa ne iz stranke SD.

Lani ste se preselili na Dobrno in formalno niste več Šentjurčanka. Kako gledate zdaj na Šentjur z distance?

Šentjur ima super možnosti za razvoj. Zdaj dejansko vidim, koliko več je narejenega. Ko gledam danes Dobrno, se mi zdi, kot da bi bila v Šentjurju leta 1987. Imamo Rifnik in Slivniško jezero, ki sta speči trnuljčici, ki čakata kraljeviča, da ju zbudi. Iskala sem hišo v Šentjurju, vendar so bile v primerjavi s to na Dobrni predrage. Dejstvo je, da ima Šentjur zelo dobre prometne povezave in sijajne možnosti, da se razvije. L. H.

ZLATA FLAVTISTKA

Odlični nastopi naših flavtistk

Najboljše flavtistke s svojo mentorico

V začetku marca je bilo v Beogradu mednarodno tekmovanje pihalnih glasbil. Tega tekmovanja so se udeležile tudi tri mlade šentjurske glasbenice – **Monika Volarič, Katarina Vodopivec in Neža Šporer**. Vse tri so tekmoval v kategoriji do 11 let. Svoje nastope v Glasbeni šoli Davorin Jenko v Beogradu so kronale z odličnimi rezultati. Neža Šporer je dosegla 98,5 točk in je bila zmagovalka tudi v absolutni kategoriji, zlato priznanje je dosegla tudi Monika s 96,75 točkami, Katarina pa je z doseženimi 90 točkami osvojila srebrno priznanje. V kategoriji do 11 let so bile Šentjurčanke edine Slovenke.

Večina tekmovalcev na tem mednarodnem tekmovanju je bila iz

bivše Jugoslavije, vendar uspeha naše trojice to zagotovo ne zmanjšuje.

Vrednost rezultata pa povišuje tudi dejstvo, da se vse tri deklice učijo flavte šele leto in pol in obiskujejo drugi razred glasbene šole v Šentjurju. Njihova učiteljica flavte je **Dijana Štih**, na tekmovanju pa jih je na klavirju spremljala Mojca Krajnc.

V Sloveniji se žal ne organizirajo tekmovanja za tako mlade glasbenike, saj morajo biti tekmovalci stari najmanj 14 let.

Čez 2 meseca se bodo zopet odpravile v srbski Požarevac, na novo tekmovanje, in samo upamo lahko, da bodo naša dekleta pridobljeno uspeh še enkrat potrdila.

Jure Godler

Na Roševih dnevih 2007 spet uspešni šentjurski mladi literati

Vsakoletno srečanje osnovnošolskih piscev Slovenije se je rodilo kot lokalni celjski dogodek leta 1986 ob 10. letnici smrti pisatelja **Frana Roša**. Leta 2001 so se Roševi dnevi razširili na celotno Slovenijo in postali državno srečanje osnovnošolskih literatov. Takrat so se spremenili tudi razpisni pogoji, tako da se je z vsake šole smel prijaviti samo po en učenec. Ker se je število udeležencev vsako leto povečevalo, se je žirija odločila, da na zaključno literarno srečanje in razglasitev najboljših mladih literatov povabi le po trideset učencev s 30 šol, tako za osnovnošolce pomeni, da so uspešni, če se uvrstijo na to literarno srečanje. Lani in letos pa so bili k sodelovanju povabljeni tudi mladi pisci iz zamejstva. Zadnji dve leti so avtorji svoje prispevke pošiljali pod šifro. Vsako leto pa so piscem najboljših prispevkov po oceni žirije pripadale

Mateja Adrinek in Agata Nuč

tudi knjižne nagrade in priznanja.

Letos so se med trideseterico izbranih uvrstili štirje učenci iz šentjurskih šol. Mateja Adrinek in Gašper Adrinek s Ponikve, Ines Pungaršek iz Slivnice in Agata Nuč s Planine se bodo v četrtek, 22. marca udeležili srečanja v Celju, Mateja Adrinek in Agata Nuč pa sta tudi med najuspešnejšo šesterico, ki bo prejela posebne nagrade.

KOMEMORACIJA NA RESEVNI

Resevna, Resevna ...

O partizanski Resevni, še posebej o tragičnem 18. marcu 1945, razumljivo ni in ne more biti že dolgo nič novega. Mit je bil spočet že zdavnaj, živi svoje avtonomno življenje ne glede na zgodovinska dejstva. Generacije Šentjurčanov in zadnji ostanki borcev ali še bolje rečeno organizatorji te prireditve, ki se na ta spominski dan zgrnejo okrog spomenika Cvetki in Dušanu, mu vsako leto bodisi dodajo ali odvzamejo kakšen odtenek, ki po svoje odraža aktualno politično klimo trenutne podresevniške družbene skupnosti.

In kakšno je sporočilo Resevne 2007?

Kar okrog 300 navzočih, zunanji okvir partizanske pesmi iz zvočnikov ter kasneje v programu tudi enako prepevanje skupine Fantje izpod Rifnika (Počiva jezero v tihoti in druge), borci so bili previdno v ozadju, predsednik ZB NOB Rijavec je posebej pozdravil le župana («ki vedno lepo sodeluje z borci»), ne pa npr. generala Dolničarja, ki je ena zadnjih živih partizanskih ikon. Županov govor je bil skorajda nevtralen, le rahlo bolj naklonjen navzoči levičarski publiki, v glavnem prijazen za vse strani. Nisem pa razumel, kaj je mislil s »kristalizacijo, ki jo je prinesel čas«, in na koga je meril, ko je govoril o »nevoščljivosti in zavisti tistih, ki sami ničesar niso sposobni«. Da ne morda na svoje (desne) politične nasprotnike v občinskem svetu? Od katerih pa na Resevni ni bilo ne sluha ne duha, da bi ga poslušali. Kulturni program, ki ga že tradicionalno pripravijo učenci prislovično »rdeče« OŠ F. Malgaja, je bil letos odlično zastavljen in enako odlično izveden. Če se prejšnja leta malgajevci na Resevni »bluzili« o rožicah, pomladi itd., so letos udarili neposredno, po partizansko. Režiserka in avtorica recitala Darinka Vesenjaj je tragične dogodke na Resevni vstavila v zgodovinski okvir, lepo stopnjevala borbena vzdušje (Na juriš, Nabrusimo kose, Šivala je deklica zvezdo ...), ki se je nazadnje simpatično izteklo v »civilno« Avsenikovo Golico. Vmes je za moj okus vendarle nekoliko preveč

zajadrala v proslulo patetiko iz petdesetih let prejšnjega stoletja. Na Resevni se morda res ne spodobi govoriti drugače, toda če naj bi mlade generacije (na primer številna skupina tabornikov, ki je pod Janijevo taktirko z odobravalnim mrmranjem spremljala predstavo) spet začele verjeti, kot je verjela moja generacija, da so bili NOB le ljudje ponosni do zadnjega diha, nepozabni zgledi junaštva in požrtvovalnosti, svetli liki naše narodne preteklosti, da je prihod 14. divizije odločilno zamajal nemški vojaški stroj, da o »resevniški romantiki« niti ne razpredam, se nam utegne zgodovina povrniti – kot farsa.

In še epilog: tik pod kočo na Resevni, kjer so KS mesto, planinci, taborniki in sponzorji že veselo delili golaž, sem srečal sopihajočega in samotnega gospoda Hrastovška iz Brežic. Ki bi pravzaprav moral biti prvi gost praznovanja, ker je zagotovo bil edini navzoči, ki se je 18. marca 1945 rešil iz resevniškega pekla. »Kako mi je to uspelo? Nimam pojma. Ko so vžgali po nas, sem samo bežal, še sam ne vem, kam in kako.«

FK Resevniški borec g.
Hrastovšek

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA MULEJ

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, 749 17 12

**SUPER
AKCIJA**
LETNIH GUM,
ALU PLATIŠČ
in MOTO
PNEVMATIK

Delovni čas:
delavnik: 8.00-18.00
sobota: 8.00-13.00

**Najugodnejši med
najugodnejšimi!**

Mercator *Najboljša ponudba, najboljše cene!*

Supermarket Šentjur, Kolodvorska ul. 9, Šentjur pri Celju

Ponudba velja od 15.3. do 26.3.2007

Alpsko mleko, Omega 3,

1,6% m.m., 1 liter,
Ljubljanske mlekarne

0,69 EUR 165,35 SIT

Svinjski kare, ledja, s kostjo

cena za kg, različni dobavitelji

4,17 EUR 999,30 SIT

Junčji vrat, brez kosti,

cena za kg, različni dobavitelji

4,99 EUR 1.195,80 SIT

Bonboniera After Eight

200 g, Nestle, Avstrija

1,89 EUR 452,92 SIT

Polžki Ceres št. 28

500g, Mlinotest, Ajdovščina

0,49 EUR 117,42 SIT

Mercator
Trgovska znamka

Kremni namaz
dvobarvni, 750 g

1,49 EUR ~~1,79 EUR~~
~~28,96 SIT~~

357,06 SIT

Mercator
Trgovska znamka

Majoneza
620 g

1,29 EUR ~~1,66 EUR~~
~~397,80 SIT~~

309,14 SIT

Za preračun smo uporabili tečaj zamenjave 1 EUR = 239,64

Trgovski center Šentjur
daruje dvojne pike

V soboto 24. marca oplemenitite svoje nakupe. Vsem kupcem, ki bodo ta dan v Supermarketu in Modiani nakup opravili s kartico Mercator Pika, bomo podarili 2 x toliko pik, kot bi jih sicer prejeli glede na vrednost nakupa.

Mercator Pika

Ker dobite več.

IGRAJMO SE GLEDALIŠČE

Mladi igralci presenetili

Šentjurski JSKD se je zopet izkazal. Tokrat je Aniti Koleča uspelo v Šentjur pripeljati kar sedem otroških gledaliških skupin, ki delujejo v dramskih krožkih v osnovnih šolah po naši občini. 130 mladih igralcev pod vodstvom svojih mentoric je prikazalo žarek upanja za šentjursko gledališko sceno. Da pa je bil prireditvi dodan ščepec tekmovnosti, je za strokovno oceno poskrbela še režiserka, dramaturginja in mentorica gledaliških skupin Branka Bezeljak Glazer.

Posamezne prireditve so si ogledali otroci iz vrtcev in osnovnih šol, tako da ni bila dvorana kljub kar osemurnemu programu nikoli prazna. Največje število otrok je prišlo iz OŠ Hruševce, katere dramska

skupina se je predstavila z najzahtevnejšo sceno in s spremljavo zborčka pod vodstvom učiteljice Blanke Pasarič. Prav tako gre pohvaliti tudi zvočne podlage.

Otroci so prikazali zavidljivo raven gledališkega igranja, pomanjkljivosti pa je ocenjevalka Glazerjeva obrazložila mentoricam na kratkem seminarju, kjer so se morale mentorice tudi same preizkusiti kot igralke.

Vsi nastopajoči so si prislužili pico v bližnjem gostišču.

Otroci so dokazali, da potencial za gledališko skupino v Šentjurju zagotovo je, potrebujemo le še odraslo skupino, da bo slika popolna.

Jure Godler

Kdo je napravil Vidku srajčico

Boj Brdavsa in Martina v igri Martin Krpan

Zaljubljenca v igri Ljubezen gre skozi telefon

Nastopali so:

Gledališka skupina OŠ Blaža Kocena Ponikva

TAJNO DRUŠTVO PGC

Režiserka: Irena Zevnik

Igralci: Gašper Andrinek, Ožbald Zevnik, Nejc Žogan, Mateja Andrinek, Sara Režonja, Mojca Pevec, Mojca Bučer, Karmen Povh, Karmen Škratek, Patricija Salobir

Gledališka skupina OŠ Blaža Kocena Ponikva

KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO

Režiserka: Irena Zevnik

Igralci: Klara Koražija, Gaja Krašovec, Lucija Koražija, Patricija Salobir, Vid Zevnik, Mojca Bučer, Karmen Povh, Mojca Pevec, Ana Marija Koražija, Nejc Žogan, Saša Fidler, Mateja Andrinek, Sara Režonja

Dramska skupina Navihanci iz OŠ Hruševce, Šentjur

MARTIN KRPAN

Režiserka: Jelka Zidanšek

Igralci: Sara Sivka, Aljaž Novak, Lucija Gajšek, Aljaž Dobnik, Anja Arlič, Katarina Vodopivec, Klara Mestek, Julija Pinter

Gledališka skupina OŠ Hruševce

LAHKO NOČ HUDOBA

Režiserka: Cvetka Leskovšek

Igralci: Žiga Ajdnik, Laura Dimec, Gašper Vipotnik, Monika Oset, Aurelia Karina Zupanc, Azra Alagič, Jan Čater, Tinkara Golob, Mell Garmut, Žiga Šafran, Manca Povh, Polona Aškerc, Primož Podjed, Boštjan Dečman, Žiga Vešligaj, Rok Slapšak, Davor Bevc, Tanja Kladnik

Gledališki krožek OŠ Planina pri Sevnici

LJUBEZEN GRE SKOZI TELEFON

Režiserka: Urška Tisel

Igralci: Lucija Luskar, Davor Vovčko, Karin Rajh, Žiga Obrez, Tadeja Polutnik, Polonca Mercina, Miha Artnak, Tomaž Tisel, Ana Vrtačnik

Gledališka skupina OŠ Franja Malgaja Šentjur

ZIMA, ZIMA BELA

Režiserka: Laura Senger Jakončič

Igralci: Neža Šporer, Matija Šporer, Matic Fideršek, Kevin Jelenc, Tajda Krajnc, Anita Lubej, Maja Ravnikar, Andraž Kukovičič, Katarina Pusser

Gledališka skupina OŠ Franja Malgaja Šentjur

MIHEC IN POVODNI MOŽ

Režiserka: Laura Senger Jakončič

Igralci: Neža Šporer, Matija Šporer, Matic Fideršek, Kevin Jelenc, Tajda Krajnc, Anita Lubej, Maja Ravnikar, Andraž Kukovičič, Katarina Pusser, Zala Blazina, Neža Plošnik, Nastja Strašek, Maja Selič, Lili Urbajs, Daša Šešerko, Suzana Umek, Nina Špes

ODMEVI

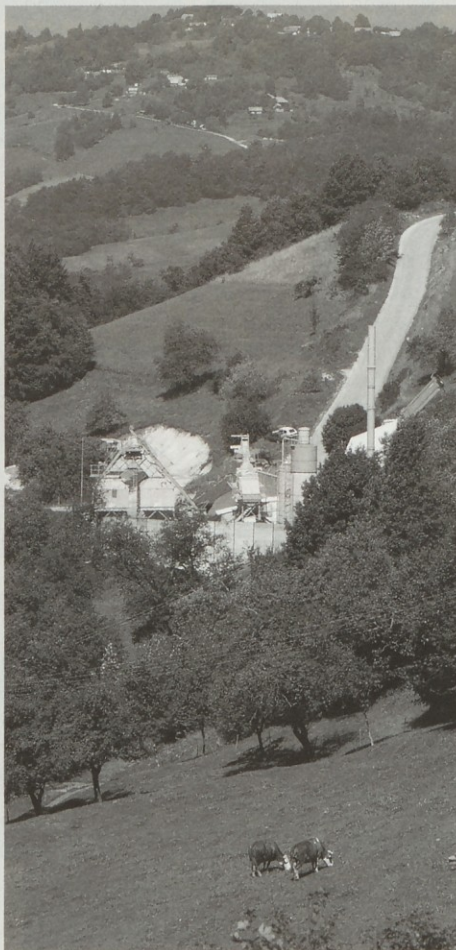
Asfaltna baza v občini Planina

Izjave Mirka Kovača v Šentjurskih novicah 6. 3. 2007 so v veliki meri neresnične in zavajajoče. Njegove trditve, da je proti asfaltni bazi nasprotovanje treh sosedov z Mihaelo Kotnik na čelu in povezanost s konkurenčnimi firmami ter za nameček še v sorodstvenem razmerju označujemo za neresnične in so namenjene zgolj zavajanju javnosti.

Ne gre za tri sosede, ki nasprotujejo, temveč za 79 krajanov (priloga), katerih na čelu ni Mihaela Kotnik, temveč smo vsi krajanji za enega in eden za vse. Zanimivo bi bilo slišati, kdo in s kom je v sorodstvenem razmerju, morda pa nam bi to razmerje v resnici kaj koristilo, zato prosimo, da nam g. Kovač izda skrivnost. Vse do sedaj nastale stroške, ki jih imamo s postopki in aktivnostmi proti asfaltni bazi, krijemo iz lastnih sredstev. Ni ga denarja, da bi ves ta boj bili za nekoga tretjega, za konkurenco, kot meni g. Kovač.

Še bolj smo zgroženi nad izjavo, da so nas monopolisti „napumpali,..“ Še enkrat ponavljamo, nismo in tudi v bodoče ne bomo dovolili vpliva kogar koli, imamo svoje glave in svoja mišljenja, za katerimi stojimo in vztrajamo, to je, da lokacija asfaltna baza ni primerna. Neumna je izjava g. Kovača, da do škode ni prišlo in da nihče ni zahteval odškodnine. Vpliv delovanja asfaltna baza bi se pokazal čez čas, nekaj let, in bi se odražal na zdravju ljudi, narave. Če za primerjavo damo pitje alkohola: v kolikor ga bo oseba na dan spila nekoliko več, kot je koristno za zdravje v mesecu dni, se na zdravju človeka še ne bo odražalo, v kolikor pa bo to pitje daljše časovno obdobje, bodo posledice vidne. In tako je tudi v primeru asfaltna baza. Če bomo proti asfaltni bazi šele takrat, ko se bo vpliv že odražal na ljudeh in okolju, bo prepozno. V danem primeru je treba omogočiti, da do zdravljenja ne bo prišlo. Odškodnine niti nočemo, z denarjem se ne da poplačati izgube dragocenosti, ki nam jo daje naravno okolje.

S svojim hrupom in smradom je asfaltna baza moteča že sedaj, tako ljudem kot živalim. Hkrati je vizualno degradirala vas, velika nevarnost pa preti tudi Glijji jami in neposredno vodnemu viru, ki napaja 85 gospodinjstev in je oddaljen vsega dobrih 100 metrov. Prepričani smo, da če bi bila asfaltna baza locirana v okolju, primernem zanjo, bi g. Kovač ne imel problemov, vsaj z naše strani ne. Kar pomeni, da nismo proti asfaltni bazi, temveč trdimo, da lokacija sredi Planinske vasi zanjo nikakor ni primerna. Srž nasprotovanja ni v nasprotovanju lobijev, temveč v nas krajanjih samih. Ponavljamo, zato, ker asfaltna baza ne sodi v gorsko kmetijsko vas, kjer se je od nekdaj opravljala kmetijska dejavnost. Tri kmetije se preživljajo samo od kmetijstva, več gospodinjstev pa zase predeluje

povrtnino in krmo za živino in s tem blaži svoj finančni položaj. Vse prej naštetu bi v primeru obratovanja asfaltna baza postalo oporečno. V kolikor bi g. Kovač svoj kapital, ki ga je vložil v asfaltno bazo, zaslužil s svojimi rokami, na način, kot ga moramo zaslužiti ostali krajanji, bi ga ne vložil tu, kjer ga je, temveč bi svoje ideje uresničil na primernejši lokaciji in se trudil, da bi s svojim dejanjem ne ogrožal okolice in ljudi. Res je, da se je na tej lokaciji in objektu, ki je bilo registrirano kot strojna lopa za kmetijske stroje (dokument) kratek čas že opravljala cementarska dejavnost, kateri pa krajanji nismo nasprotovali, saj ni bila sporna za to lokacijo in okolje. Vpliv na okolje in ljudi ni bil moteč z nobenega vidika, zato je nesmiselna primerjava teh dveh dejavnosti. Asfaltna baza na primerni lokaciji bi prav tako nudila zaposlitev, zato delovna mesta niso opravičilo za to lokacijo.

Kot je bilo že nekajkrat objavljeno tudi v vašem časopisu, je del občinskega odloka, ki se nanaša na legalizacijo asfaltna baza, razveljavljen. Iz odločbe Ustavnega sodišča z dne 26. 5. 2005 (priloga) je jasno razvidno, da je Občina Šentjur ravnala v nasprotju z zakoni. Svojo nespametno ravnanje je Občina Ustavnemu sodišču opravičevala z dejstvi, da je obratovanje asfaltna baza pomembno za razvoj območja. Dragi »občinarji«, ki krojite usodo krajanov in g. Kovač kot investitor

asfaltna baza, asfaltna baza JA, vendar ne na naš račun.

V kolikor bo občina želela popraviti PUP, kot je izjava g. Kovača, bo imela veliko dela. Upamo, da si v tretje ne bo dovolila tako grobih kršitev. Da bodo spregledali, da strokovni argumenti, ki so jih navajali do sedaj (da se asfaltna baza nahaja v bližini osnovnega materiala za proizvodnjo asfaltna, da je velika brezposelnost na jugu občine, kjer je brezposelnost velika ...) nikakor ne držijo. Mimogrede, doslej so bili v asfaltni bazi zaposleni trije domačini, ostali delavci pa so bili iz drugih občin in celo drugih držav (Bosna itd.)

Glede sodb in odločb pa sledeče: Sodba Vrhovnega sodišča (priloga), izdana 10. 11. 2006, se v zadnjem odstavku glasi: »Iz navedenega sledi, da se delna razveljavitev 47. člena PUP-a nanaša izključno na legalizacijo asfaltna baza. Z razveljavitvijo tega dela PUP-a pa je bil razveljavljen del izvedbenega prostorskega akta občine. Ker pa mora biti po določbi 1. točke 1. odstavka 66. člena ZGO-1 za izdajo gradbenega dovoljenja projekt načrtovane gradnje izdelan v skladu z izvedbenim prostorskim aktom, v konkretnem primeru pa je ta del bil razveljavljen, **tudi po presoji pritožbenega sodišča ne obstoji več pravna podlaga za izdajo spornega gradbenega dovoljenja.**«

Na osnovi te sodbe je Upravna enota Šentjur 30. 11. 2006 razveljavila gradbeno dovoljenje (priloga) in Uporabno dovoljenje (priloga). Ker pa so v naši državi zakoni včasih tudi nerazumljivi, dokazuje primer, da se je kljub sodbam najvišjih organov v državi, ki razveljavlja gradbeno dovoljenje, možno pritožiti

Da g. Kovač izjavlja neresnice, ponovno dokazuje njegove izjave. Da se je Mihaela Kotnik trudila postati najprej članica SDS, potem pa tudi LDS, je ena velika laž. Pri Drnovškovem gibanju nisem pristala, ker mi ni uspelo priti v prej navedeni stranki, temveč zato, ker nikoli nisem želela biti v politiki, želela pa sem delati v okolju z vsebino in prav takšno okolje sem našla v Gibanju za pravičnost in razvoj in s ponosom bom še naprej njihova članica. Gibanje spodbuja tudi zavest o ohranjanju naravnega okolja, spodbuja k bolj zdravi in naravni prehrani, ekološki pridelavi hrane in okolju prijazno kmetovanje. In prav za vse prej navedeno se bom še naprej zavzemala z vso vneto.

Žal, interes posameznika s svojo sposobnostjo lobiranja in politika sta danes usmerjena le v razvoj, pa če tudi je ta napačen, in v dobiček, a posledice zlorabe okolja in ljudi, povzročene na poti do izplena, jih ne brigajo.

Omenjene priloge so v uredništvu.

Mihaela Kotnik, Planinska vas

ODMEVI

Nič več kot običajno društvo

V 5. številki Šentjurskih novic, ki je izšla 6. 3. 2007, ste na 6. strani objavili članek »Nič več kot običajno društvo« avtorja FK. Prosim, da v smislu 26. člena Zakona o medijih objavite naslednji popravek:

POLICISTI NISO BILI
NARODNI IZDAJALCI IN
KOLABORACIONISTI

V letošnji 5. številki Šentjurskih novic je bil objavljen članek z naslovom Nič več kot običajno društvo, v katerem je očitno Franc Kovač, sicer podpisan kot FK, pisal o skupščini Veteranskega društva Sever za celjsko območje. Prispevek vsebuje namig o vlogi policije med osamosvojitveno vojno, ki ga je treba bolj pojasniti.

Med drugim je avtor članka navedel našo kritiko, ki se je nanašala na izjavo Zmaga Jeliničiča na Koroškem radiu, ko je policistom očital »Mislim, da je policija še vedno prepletena z bivšimi jugoslovenskimi kadri, ki pa se jih jaz spomnim še iz naše osamosvojitvene vojne, ko lahko rečem, da je vsaj polovica policajev delovala za bivšo Jugoslavijo in proti naši novi Sloveniji«. Kovač je to pospremil s svojim stališčem, da »bi v Jeliničičevi obtožbi utegnili biti tudi kanček resnice«. S tem se je nekako pridružil stališču Jeliničiča, če ga prevedem v bolj praktični vidik, da je bila polovica takratnih policistov narodnih izdajalcev in kolaboracionistov.

Seveda v tem ni niti kanček resnice, kar je Kovaču popolnoma

jasno, saj je bil takrat predsednik občinske skupščine in delegat v republiški skupščini. Glede na to, da je bolj padel v politiko, ki ga je tudi hitro odplaknila, dopuščam možnost, da o osamosvajanju pojma nima ali pa ga noče imeti, odvisno od trenutne potrebe. Zato se mu tudi pojavljajo »pomisleki o spodobnosti vsesplošnega (pre)glasnega veteranskega poudarjanja lastnih zaslug«, kot je zapisal v citiranem članku.

Še nekaj besed o zadevah, ki Kovaču niso bile jasne, prav nič pa se ni potrudil za ustrezne odgovore. Knjige o vlogi policije pri osamosvajanju Slovenije še nismo napisali izključno zaradi nekaj predvidenih prispevkov, ki bi jih morali napisati pomembni akterji takratnega dogajanja. Precej jih je bilo prisotnih na skupščini, kar so vsi vedeli, zato tega nismo posebej poudarjali. Glede denarja se Slovencem običajno zamegli pred očmi, zato je treba postreči s točnimi številkami. Lani smo pobrali za 1,3 milijona članarine, od dvajsetih občin smo dobili 1,322 milijona (občina Šentjur 50.000, Dobje nič) in od Združenja Sever 642 tisoč SIT.

Franc Bevc, Šentjur

Pripomba uredništva
Iz teksta g. Bevca, ki skupaj za 100 % presega obseg članka, ki ga popravlja, smo izpustili tiste odstavke, ki obravnavajo splošno znana dejstva (o zaslugah policije, pomenu veteranskega društva itd.) in se ne nanašajo na prvotni zapis.

Uredništvo

PREJELI SMO

Šest let dolga zgodba o greznici in inšpektorju Tislu

Gospod Tisel sicer ni več inšpektor, »njegova« zgodba pa še kljub temu ni končana.

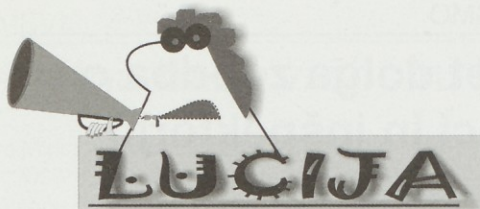
Leta 2000 smo opazili, da od zgornjih sosedov Kladnikovih pritekajo občasno v naš studenec v kletnih prostorih s fekalijami onesnažene vode. Sosed je sicer obljubljal, da bo nekaj ukrenil, toda zgodilo se ni nič, zato smo se obrnili na inšpekcijo. Prišel je inšpektor Tisel, ki je maja 2002 napravil strokovno sporen preizkus z barvo. Čeprav se je barva pri nas pokazala, je sosed še vedno trdil, da ne prihaja od njega. Septembra istega leta nas je inšpektor Tisel obvestil, da sta s Kladnikom poskus uspešno sama ponovila, toda pet dni zatem, po prvem deževju, se je barva pri nas spet pokazala. Toda sosed je ni priznal in je zahteval analizo vode. Čeprav je voda bila kar tri tedne zelena, je bil izid analize vode začuda negativen, ker menda v barvi ni bilo dodanega florescina.

Zatekanje fekalne vod v naš studenec, v temelje in zidovje hiše se je nadaljevalo, in ko je postalo nevzdržno, smo poklicali soseda župana Štefana Tisla, da se je sam prepričal o nevzdržnem stanju. Oktobra istega leta je inšpektor pripeljal s seboj izvedenca, ki pa je dal prav inšpektorju Tislu in njegovim ugotovitvam. Leta 2004 je Tislu menda prenehalo inšpekcijsko pooblastilo, celjska inšpekcija pa je našo zahtevo zavrnila. Po dvakratni intervenciji je inšpektor junija 2005 končno izdal nalog, da JKP pregleda sosedovo greznico, direktor JKP pa

je bilo mnenja, da prihajajo odplake iz sosedove greznice. Vse skupaj je postalo zelo kritično, saj je ves hrib nad našo hišo smrdel in je bil prepojen z meteorno in fekalno vodo. Spomladi 2006 je inšpektor sestavil nekakšen dogovor med nami, sosedom Kladnikom in Občino, ki ga pa nihče od nas ni hotel podpisati. Sosedu je bilo odrejeno, da je moral zamenjati dotrajani jašek, 1 m pretočne cevi in izprazniti greznico, druge napake naj bi popravila Občina, kajti Kladnik se je namreč še vedno skliceval na Tislovo ugotovitev, da onesnaževanje ne prihaja iz njegove greznice. 9. novembra je podjetje Vilkograd po naročilu Občine povsem obnovilo sosedovo greznico, midva z možem ter sosed Novak pa smo se lahko na licu mesta sami prepričali, da je res šlo za napake v sosedovi greznici. Tisel ni hotel napraviti preizkusa o pritokih v greznico, čeprav je bil o tem obveščen. Po večkratnem opominjanju je ta preizkus končno opravil, toda je odklonil, da bi nam zaradi uveljavitve odškodnin dal popis poškodb, ki so nastale na naši hiši. Zatekanje sosedove fekalne vode pa je končno le presahnilo. Kdo je kriv za nastalo škodo? Gre za stalna čiščenja, večkratna izolacijska dela, beljenje stene, uničen pod v eni od sob in ne nazadnje za dolgoletno prenašanje smradu, zdravstveno in psihično ogrožanje naše družine?

Vse to se je dogajalo polnih 6 let v samem središču Šentjurja, dobesedno pred nosom šentjurskih občinskih služb.

Marko in Danica Čater

AUS
PLANINA

Lucijina reportaža

Pošten človek se res ne more na nikogar več zanesti, zdaj me še Pepca nekaj štrajcira, da se brez potrebe mešam v njene posle s šentviškimi župnikom. Pa tako lepo sem ji položila na srce, da me njeni tovrstni problemi figo brigajo. Sicer jo pa čisto razumem, zdaj pred veliko nočjo, ko se vendarle spodobi, da tudi ona ponižno stopi do spovednice, ji bo kar lažje, če se bo lahko malo izgovarjala na mene. Prav, to mi ne gre do živega, toda ko me hoče namočiti, naj jaz raziščem, če dobjanski podžupan res vozi z občinskim avtomobilom mleko na zbiralnico, je pa heca konec. Podžupan je prva violina občine, živinoreja pa dobjanski gospodarski hit, zato lahko dela, kar hoče. Če pa že mimogrede ko gre v službo, vrže v avto tudi kanto mleka, res ni nič takega. Obnaša se racionalno in to je treba pozdraviti. Tako kot edinega rdečega kmeta Karla, ki je končno spoznal, da sta s podžupanom v istem kmečkem zosu, pa ga zato zadnje čase skorajda že ljubi. Topogledno je župan Franci veliko bolj problematičen: če Šentjurske novice o njem ne pišejo ravno najlepše, jih spravi pod pult in ga ni boga, da bi jih komu prodal, pa čeprav je sicer vedno pravi trgovec. Kar pa je tudi edino pravilno. Glede tega je šentjurski Štef veliko bolj površen, da ne rečem neumen; čeprav ga posamezni osebkici iz ŠN, ki se imajo za novinarje, kar naprej nekaj obirajo, si Štef ravno nasprotno od Francija naroči Šentjurske novice lepo v svojo pisarno, pa še kaj cvenka iz občinskega proračuna jim dovoli dati. Ampak to slednje prav za gvišno samo zaradi mene, ki sem vseskozi njegova zvesta oboževalka in dosledno poštena kronistka. Česar pa moj urednik, ki se mu niti ne sanja, da je oblast od boga dana in jo je treba ljubiti, pri računanju honorarjev prav nič ne upošteva. Kar me niti ne čudi, saj je v Šentjurju že skoraj navada, da se županu kar naprej nesramno ne le pod prste gleda, temveč tudi polena pod noge meče. Samo pogledajte, kaj so naredili z ubogim Robijem, ki je bil eden redkih s primerno bogaboječim odnosom do oblasti; tako so ga stisnili v kot, da je še za ustanovitev novih športnih, mladinskih in kulturnih občinskih odborov komaj upal glasovati, pa čeprav že vrabci na strehi čivkajo, da gre za grozno koristne oblastne organe – če že ne zaradi česa drugega, pa vsaj zaradi milijončka ali dveh pokojnih tolarjev več sejnin, s katerimi Občina preudarno pomaga premoščati socialne stiske svojih občanov. Glede tega pa res vsa čast našim občinskim svetnikom, tu so »artnakovci« in »koržetovci« dokazali, da znajo dobro sodelovati, ko gre za njihove ljudi, in so bili povsem soglasni: naredili so kar 13 raznih odborov in komisij z nekaj manj kot 100 člani, ki bojo na kakšnih stotih sejah in to za ušivih tisoč sejnin letno v potu svojega obraza skrbeli za narodov blagor. No, nerada priznam, tu me je Štef rahlo razočaral, ker se je pri tem socialno atraktivnem projektu držal nerazumljivo nekje ob strani. Ampak, saj ima še eno prilžnost, s plačami za tri ali štiri podžupane lahko še vse popravi.

Vaša Lucija

Spoštovani g. urednik!

Najostreje protestiram, gospod urednik, ker niste tudi mene umestili med fatalne ženske na naslovnico v prejšnji številki vašega cenjenega časopisa. Kot da ne veste, da sem na Planini strah in trepet za vse nenormalneže, saj me že dolgo kličejo Pepca bič božji. Nobenega pravega spoštovanja pa ne pokaže tudi moja kolegica Lucija. Saj ste opazili, kako se je zadnjič naslajala, ko sem padla v nemilost pri naših dušnih pastirjih. Naj jo res nič kaj preveč ne skrbi, jaz bom svoje nesporazume z gospodi že pošlihtala, da bo prav, če ne bo šlo drugače si bom pa od Mihaele ali Mirkota sposodila kakšnega vrhunskega odvetnika, da me bo branil. Se mi zdi, da me je gospod Prah zadnjič že malo manj grdo gledal, ko sem prišla v farovš plačat mašo za duše mojih prednikov. Razen tega, da bomo na ta dan zmolili še nekaj očenašev za mojo prodano dušo, pa gospod farovške problematike sploh ni posebej odpiral in se je zadovoljil z mojo skesano držo.

Mnogo težje bo pa asfaltni Kovač pretental Mihelo, ker ji je v zadnjem času prevzel primat na področju medijev, kar je bilo do sedaj neizpodbitno v njeni domeni. Ljudje pa vedo povedati, da je medijsko mrknila, odkar so na Ministrstvu za okolje in prostor oprostili firmi ASFALT KOVAČ vse obtožbe za prekoračenje hrupa, ker se je baje izkazalo, da do tega delikta sploh ni prišlo, ampak so hrup povzročali kar sami nasprotniki baze z Mihelo na čelu pri aparaturi na Perčičevi štali.

Ko sem zadnjič kresala mimo gasilskega doma proti Užmahu, mi je skoraj srce zastalo, ker je gasilska sirena tako predirno zatulila požar. Seveda sem najprej pomislila, če sem zaprla plin in ugasnila pečico, preden sem odšla od doma. Pa se izza vogala prismeje Nežika, katere slabša polovica je gasilski veteran, in me pametno pouči, češ kadar vidiš, da gasilci na vklop sirene čakajo skriti po sosednjih vežah v uniformah, to sigurno ni pravi požar, ampak se gredo gasilske vaje. Idilično življenje pa nimajo samo naši vrli gasilci, ampak tudi naši aktualni politiki, saj jih krajani sploh ne gnjavijo več s kakšno krajevno pridobitvijo, ker jih takoj udarijo po žepu s sofinanciranjem. Rajši jim pustijo, da v miru oddremljejo spomladansko utrujenost, samo da imajo mir njihove denarnice:

Ker tudi mene muči pomladanska utrujenost, bom tokrat končala.

Vas toplo pozdravlja vaša vdana Pepca Planinc.

štajerski val
vedno in povsod

Grič v devetih letih ustvaril veliko

Družina Rajh iz Večjega Brda pri Dobju je fenomen med dobjskimi družinami. Glasbeni fenomen, saj so v družini sami glasbeniki in tudi vsi trije otroci so izvrstno glasbeno podkovani. Pred devetimi leti je v družini Rajh vzknila pobuda za nastanek Kulturnega društva, ki so ga poimenovali Grič. Slavica in Franci Rajh (oče in mama) sta leta 1998 povabila k sodelovanju sorodnike in kot pevski oktet so začeli vse več nastopati. Takrat je štelu društvo 23 članov. V devetih letih delovanja se lahko pohvalijo z več kot sto nastopi, od tega so nastopili na devetih koncertih v Sloveniji, šestih v tujini (Berlin, Beoningheim, Esslingen, Boeningen, Maasmechelen v Belgiji), štirimi nastopi v medijih ter se dvakrat uvrstili na medobmočno revijo vokalnih skupin, kar jim ogromno pomeni.

Aktivnosti društva

Danes šteje KD Grič 31 članov, znotraj društva pa so dejavne naslednje skupine: najvidnejša je vsekakor Vokalna skupina Grič, nekajkrat so nastopili z Malo pihalno godbo, občasno deluje glasbena skupina »Amigos«. V okviru društva so dejavni pritrkovalci, ki sodelujejo na tovrstnih srečanjih. Veliko dejavnosti za tako majhno društvo, bi smeli pripomniti. Na 9. občnem zboru, ki se je zgodil na lokaciji, ki je članom všeč in kjer se dobro počutijo (Trojni Dol), so člani društva soglasno potrdili novo predsednico Heleno Volasko, ki je prevzela dolgoletno predsedovanje od Franca Rajha. Kaj se je v društvu izboljšalo v devetih letih? Če primerjajo posnetke nastopov iz preteklih let z današnjimi, je razviden napredek vokalne skupine. Že lansko leto so umetniško vodstvo vokalne skupine odstopili hčeri Mateji, ki bogato pevsko znanje pridno prenaša na ostale pevce.

Do napredka z mladimi

Večina članov društva je zelo aktivnih, ideja vsakega pa pripomore k izboljšanju delovanja društva. Franc Rajh, bivši predsednik, se zaveda, kako pomemben je napredek za razvoj društva, zato stavi veliko na mlajšo generacijo in je z zadovoljstvom čestital novi predsednici ob izvolitvi. Sam je v prvem mandatu opravljal funkcijo občinskega svetnika v Občini Dobje in z grenkim priokusom se spominja tistih štirih let mandatnega obdobja. Najbrž se nikdar v življenju ni počutil tako nemočnega, kot se je takrat. No, po prvem mandatu se ni več ojunčil, da bi ponovno vstopil v

politične vode, vendar tudi politične izkušnje prenaša na svoje otroke. Glasbena skupina »Amigos«, ki jo sestavljajo najmlajši predstavniki društva, je v Dobju nastopila le v zaključeni družbi - na občnem zboru in na praznovanju abrahama. Člani društva so mnenja, da je mnogo lažje nastopati pred publiko v tujem kraju kot pa na domači grudi, saj te druge ljudi bolj cenijo.

Po devetih letih prejeli občinsko priznanje

V Dobju imajo še vedno največjo veljavo prvoborska društva, četudi niso tako aktivna, kot je to zaznati pri nekaterih društvih, recimo pri KD Grič. Slavica Rajh, ki je v društvu predstavnica za odnose z javnostjo pravi, da jim je občinsko priznanje Občine Dobje v letu 2006 sicer bilo v čast, vendar bi jim pomenilo veliko več, če bi ga prejeli v preteklih letih. »Sicer za priznanje ni nikoli prepozno, saj nam daje spodbudo in obvezo, da bomo delali še bolj zavzeto. Več bi nam pomenilo že prej, saj je v Dobju praktično zmanjkalo prejemnikov občinskih priznanj. Končno smo prišli na vrsto tudi mi in še to na pobudo svetnika, ki spremlja in pozna naše delo. Že davno pred tem so nas opazili strokovnjaki, saj smo prejeli priznanje JSKD RS Slovenije«, pravi Slavica. Vendar je prihodnost še pred društvom. V letošnjem letu se bodo pripravljali na izid zgoščenke, pridno bodo nastopali ter pripravili nekaj presenečenj ob prihajajoči 10. obletnici društva, ki ga slavijo prihodnje leto.

N. P. F.

PONKOVŠKI FESTIVAL ODBOJKE

Punce rešile »velikonočnico«

Ekipa Občine

Letošnji odbojarski turnir za pokal velikonočnice sta zaznamovala skromna udeležba in skromna igra moških ekip ter atraktivna ženska odbojka. Ekipa Slivnice z Malgajem in Rožancem na čelu je suvereno odpravila šentjursko-planinsko kombinirano ekipo »Vsejšči« s 3 : 1 ter gladko s 3 : 0 tudi organizatorje, domači »Nonek team«. Pomlajeni ponkovški - Črepov »Nonek team«, ki je še pred kratkim bil domala pojem domače dobre odbojke, je povsem potonil in je brez dovoljenega niza gladko izgubil tudi drugo tekmo z Vsejščijem.

Povsem drugače je bilo na ženskem turnirju: tri šmarske (Old punce, Sladka Gora in Rogatec) in tri šentjurske (Občina, Dramlje in domača ekipa Ponikve) so pokazale viden napredek in so navdušile tako z borbenostjo kot s tehnično dobro igro. V finalu

Drameljčanke so se dobro odrezale

so po dokaj izenačeni igri Drameljčanke prepričljivo s 40 : 30 odpravile ekipo Občine, za tretje mesto sta se borili šmarski ekipi, Old punce so Sladkogarčankam pokazale, da sploh še niso »old«, Ponkavljanke pa so v boju za predzadnje mesto z najtesnejšim izidom 31 : 29 odpravile Rogatčanke.

Če je dopoldanska moška odbojka minila praktično brez gledalcev, je nasprotno ženske boje spremljalo temperamentno navijanje, zlasti opazni so bili pristaši občinarov. Na sploh je vse skupaj potekalo v stilu simpatičnega žura.

Srečo Črep, eden od organizatorjev: »Teško je z moško odbojko, ki se v Šentjurju očitno ni prijela, sem pa navdušen nad zagnanostjo in napredkom deklet. Denar? Samo kotizacija, po 40 € na ekipo. Ob dobri volji vseh organizatorjev bo kar dovolj za pokale, pijačo in jedačo.«

FK

€ VRO ODŠKODNINA

Pravno svetovanje, poslovne dejavnosti
in omrežne podatkovne storitve d.o.o.

NUDIMO VAM HITRO IN STROKOVNO POMOČ, ČE STE SE POŠKODOVALI:

- v prometni nesreči
- na delovnem mestu
- na javni površini...
- ali pa se je kdo od vaših družinskih članov smrtno ponesrečil

POKLIČITE BREZPLAČNO!

080 80 76

mobitel: 031/745 824 glavna pisarna: 07/ 81 444 96 PE ŠENTJUR
031/647 987

NAŠO STORITEV LAHKO PLAČATE,
KO BOSTE PREJELI ODŠKODNINO

EVROFON

NOVO

MOBILNE ODŠKODNINE NA VAŠEM DOMU

KMETIJSKA ZADRUGA ŠENTJUR z.o.o.

Cesta Leona Dobrotinška 3, 3230 ŠENTJUR
Tel: 03 574-33-15, 574-31-86 fax: 03 5743-624

VSE ZA USPEŠNO POMLADANSKO SETEV V TRGOVINAH KZ ŠENTJUR

- semena in sadike
- zemlja za rože in mineralna gnojila
- orodja in stroji
- sredstva za varstvo rastlin

POSEBNA AKCIJA OD 20.3. DO 20.4.2007

PRIMEXTRA TZ GOLD 1/1

- NAJBOLJŠI V AKCIJI 11,87 €/L

KZ Šentjur z vami v vseh letnih časih

Banka Celje d.d., Vodnikova 2, 3000 Celje

Ag3 design

POSEBNA PONUDBA STANOVANJSKIH KREDITOV:

- 50% STROŠKI ODOBRITEV
- NIŽJE OBRETNOSTNE MERE, ENAKE ZA KOMITENTE IN NEKOMITENTE

*Midva se seliva,
pa vi?*

banka celje
www.banka-celje.si

TrgoAvto

Vabimo vas v novo prodajalno Trgoavta
v Šentjurju, na Ljubljanski cesti 1 (Resevna).

Izkoristite

10%

otvoritveni popust*

in

darilo ob nakupu kolesa Merida!

Prvih 10 kupcev čaka kolesarska majica za samo 0,01€.

* Otvoritveni popust velja ob gotovinskem plačilu do 31.3.2007 in ne velja za izdelke v akciji.

www.trgoavto.si

Trgoavto d.d., Pristaniška 43a, 6000 Koper, tel. 05 66 36 000

info@topstar.si www.topstar.si www.prevajanje.org 040 47 11 33

TOPSTAR

intelektualne in poslovne storitve, Jure Godler s.p.
Pod vrbcio 18a, 3230 Šentjur

PREVAJANJE BESEDIL V
NEMŠČINO, ANGLEŠČINO in
ITALIJANŠČINO ter OBRATNO!

INŠTRUKCIJE TUJIH JEZIKOV!

info@topstar.si www.topstar.si www.prevajanje.org 040 47 11 33

POTOPIS TURČIJA, 3. DEL

Na morju in po nakupih

Ko smo se poslovile od prelepih Pamukkal, smo se s prijateljicama odpravile naprej proti Sredozemskemu morju, v mesto Daylan. Daylan je sicer kraj, v katerem se zbirajo turisti, ki si želijo le zabave in nočnih žurov, vendar je zanimiv tudi za popotnike, ki bi si radi ogledali lepote Turčije.

Okolico Daylana je najlepše spoznavati z reke, ki teče ob mestu, zato smo v pristanišču najele malo ladjico in se s kapitanom dogovorile, da nas bo odpeljal na enodnevni izlet. Reka, po kateri smo se peljali, se čez nekaj časa razširi v jezero, ki sega vse do Sredozemskega morja. Med jezerom in morjem leži majhen otoček, ob katerem smo pristali. Tam smo se lahko sončile na čudoviti peščeni plaži in se kopale v hladni vodi. Najbolj zanimivo je bilo to, da smo se lahko na eni strani otoka kopale v sladki jezerski, na drugi pa v slani morski vodi. Kapitan ladjice nam je prinesel tudi skodelice s čajem, (ki ti ga v Turčiji ponujajo povsod in ob vsakem času), s katerim nam je postregel kar medtem, ko smo ležale v jezerski vodi ob obali. Po kohanju smo se odpeljali naprej do še ene turške zanimivosti – blatne kopeli. Blatna kopal pomeni, da se uležeš v nekaj kvadratnih metrov velik bazenček, napolnjen z blatom, in poskušaš z njim prekriti vsak del svojega telesa. Nato se za pol ure uležeš na sonce in počakaš, da se blato posuši – to naj bi pomladilo kožo in pomagalo zgladiti starostne gube. Ko se blato dobro posuši, ga spereš, (to je lahko zelo težavno, predvsem spiranje blata iz las) in se napotiš v bazen z zdravilno vodo. Ta voda naj bi bila zdravilna zato, ker je zelo, zelo vroča – segreta je na več kot trideset stopinj, zato se kljub njenim zdravilnim učinkom v bazenčku nismo zadržale zelo dolgo.

Naslednji dan smo se odpravile proti ruševinam nekoč lepega mesta, ki se sedaj imenuje Mesto duhov. Turška vlada se je že pred mnogo leti iz koga ve kakšnega razloga odločila, da bo iz tega mesta izselila vse prebivalce. Mesto ni bilo nikoli ponovno naseljeno in

je zato počasi propadalo.

Mesto duhov res ustreza svojemu imenu. Leži na hribu in je sestavljeno iz napol ali popolnoma porušenihihišic. Če se pripelješ do tja v večernem mraku, izgleda zelo mirno, pa tudi zelo grozeče. Ko hođiš med hišicami in si ogleduješ prostore, kjer je nekoč živelo toliko ljudi, kar vidiš otroke, ki se igrajo, in pričakuješ, da bo kakšen prebivalec zavil okoli vogala in vprašal, kaj počneš v njegovi hiši. Vendar tam že dolgo ni nikogar razen nekaj mačk, ki so si sedaj našle prebivališče med ruševinami.

V Daylanu smo se odpravile tudi na nakupovalni izlet, kar izgleda malo drugače kot nakupovanje v Sloveniji, predvsem zaradi prijaznosti in navdušenja prodajalcev. Prva na naši poti je bila majhna trgovina s hrano in pijačo, katere lastnik (majhen star možiček, ki očitno ni imel veliko kupcev) nas je bil zelo vesel. Kar pol ure nas ni spusti iz svoje trgovine. Kar naprej je spraševal, od kod smo in kako nam je všeč Turčija, ter se poskušal naučiti pozdrava v slovenskem jeziku. Podaril nam je tudi kupe pisanihi turških slaščic in nam ponudil ayran (turška pijača, narejena iz jogurta, vode in soli). Ko smo končno prispele na tržnico, smo si kupile še polne vrečke raznih turških začimb in vsaka svojo vodno pipo. Morale smo se ustavititi tudi v še več trgovinah, ker so nas kar naprej vabili, naj posedimo na čaju ali si postrežemo s turškimi bonboni. Kupile smo tudi več vrst turške zelenjave čudnih oblik in barv. Odnesele smo jo nazaj v hostel, kjer smo trenutno prebivale, in prosile lastnico, ki je bila obenem tudi kuharica, če bi nam lahko iz zelenjave pripravila kakšno tradicionalno turško jed. Za večerjo smo torej tisti dan dobile nekakšno čudno enolončnico, pripravljeno iz naše zelenjave. Seveda nismo vedele, ne kako se imenuje in ne kaj je v njej, vendar je bila vseeno zelo okusna.

Se nadaljuje

Katarina Šumej

Kdo mi postavlja merila?

To, kar je nekoč veljalo za naravno in lepo, je treba danes stilizirati do srhljive izumetničenosti. Vse za ceno ugajanja.

Marec – mesec žensk! Osmega praznujemo dan žena, petindvajsetega pa materinski dan. »Če med letom ne spomnimo na naše boljše polovice, pa se jim dajmo oddolžiti vsaj s 'kremšnito' in vrtnico na njihov dan,« morda porečejo moški. Dokler bomo tako v zasebnem kot tudi javnem življenju zapostavljene in podrejene, bo potreba po obstoju takšnih dni. Kot odkupnina in tolažba za vse ostale v letu. Kar najbolj boli, pa je občutek nemoči, na katerega smo pristale. Ugajati ne glede na vse. Uniformiranost telesnih mer, ki nam jih vsiljujejo modne zapovedi, so del vsakdanjika, saj vrednostne sodbe temeljijo le še na izgledu.

V sodobni stehnicirani družbi, ko nas »prekletstvo popolnosti« spremlja na vsakem koraku, je še posebno težko biti nežnejši spol. Aura misterioznega in magičnega, ki se širi iz TV-reklam, ženskih revij in oglaševalnih plakatov, je postala prava mantra slovenskih medijev. Ni naključje, da je prav sedaj »femme fatale« mistificirana do skrajnosti. Kot Wertherjeva Lotte. Odmaknjena, oboževana in predvsem nedosegljiva. Ker iluzije ne moreš zbuhati racionalno, potrebuješ ideal. In danes, ko se zavoljo določenih lepotnih kriterijev sprašujemo le še o tem, ali po pilule ali pod nož, ja, prav danes potrebujemo nedosegljive iluzije na visokih petah. Fantazme! In ni daleč čas, ko bodo lepotne operacije opravljali na vsaki »bolje založeni« bencinski črpalki.

Zdi se, da so vse družbene frustracije vrezane v telo. Debelo pomeni nekaj neukročenega, nediscipliniranega. Je preveč naturalistično za naš okus in predvsem pogled. To kulturno vgrajeno cenzuro prenašamo s sabo ves čas. In če je nekaj nespodobno in vulgarno, je nezaželeno. Vsi pa si želimo biti družbeno sprejeti, ljubljani. In še kako drži teza, da se okusa naučimo!

Tista ljubka zamaščena guba sala okoli pasu, ki se tako brezbrizno izvije izpod hlač, ko se usedeš, kot posledica vseh pregrešnih večerov v postelji s čokolado! Da, tudi ta mora stran. Zakaj? Ker je treba priznati male grehe, da lahko prikriješ velike. Ukvarjanje z videzom je namreč zelo prikladno in služi kot učinkovita krinka za tvoje druge težave in pomembnejša vprašanja. Tudi tista, ki so ponavadi rezervirana za moški svet. Na tem mačističnem planetu je vloga žensk ta, da uporabljajo glavo za to, da jo pri tem izgubijo drugi. In to večinoma še vedno dosežejo z videzom. Toda včasih moškimi tega niti ne gre zameriti. Kako pa naj, v končni fazi, zbrano poslušati in gleda v oči mlado damo, če pa mu pogled ves čas uhaja na dekolte do popka?!

V srednjem veku so stezniki veljali za vrhunec discipline in estetike telesa. Vedno bolj pa se zdi, da jih nikoli nismo zares odvrgele. Z emancipacijo se je njihova podoba samo spremenila v druge družbene norme za kontrolo žensk, ki smo jih več kot uspešno ponotranjile. To, kar je nekoč veljalo za naravno in lepo, je treba danes stilizirati do srhljive izumetničenosti. Vse za ceno ugajanja. In še to, dokler bodo podobo telesa modelov narekovali geji, bodo izsušeni okostnjaki, imenovani manekenke, parodirali po modnih brveh. Da ne bo pomote, z njimi se drugače zelo dobro razumemo, ampak – le čevlje sodi naj kopitar!

Največji paradoks pa je ta, da je treba danes žensko telo, ki smo ga toliko časa razgaljali, razkrivali in kanibalsko razcefrali na koščke, spet zakriti, da bi ustregli našemu voajerizmu.

In ja, kdo mi postavlja merila? Vsi in vse, kar me obdaja. Na žalost nanje nisem imuna. Ker živim in, predvsem, ker čutim.

Polona Siter

POMEMBNI ŠENTJURČANI, prof. IVAN ŽLIČAR

piše: Alojz Arlič
10. nadaljevanje

Življenje v izgnanstvu

Poti življenja nam po večini vnaprej niso znana, njih smer in narava tudi ne, dostikrat se lahko o svojih poteh, o svoji usodi in o tem, kaj bomo storili, odločimo sami. Kadar se za neko stvar odločimo v trenutku, brez misli na posledice, smo storili napak. Dostikrat kaj storimo proti svoji volji in v nemoči, tudi ob pomoči tistih, ki nam »pomagajo« krojiti usodo, kar za naše telo in dušo ni dobro in zdravo. Tukaj se začne odpirati vprašanje o tem, če je takšno početje pošteno do samega sebe. In najbolj prava, zdrava, poštena in najlepša je tista pot, ki jo izbirata srce in razum. Takšna izbira je luč za naše življenje in srečni smo,

Beograd. Park Prestolonaslednika Petra
Beograd. Park Prestolonaslednika Petra

če lahko tej luči sledimo.

Luči so se v letu 1941 bolj ugašale kot prižigale, če pa so se, so to bile svečke ali pa molitev za ubite, za mučence in za uničene, ne glede na to, kdo je kaj bil in kaj je pomenil. Toda naloženi križ gospoda Ivana na prisiljeni in grozni poti ni mogel upogniti njegovih upornih ramen in duhovne moči. S tistimi, ki so bili v živinskih vagonih natrpani kot »šibice v škatli«, je molil Gospodovo molitev v priprošnji za vrnitev. Usoda pa je dostikrat kruta, kajti pred sunkovitim zaprtjem vrat sivih železniških vagonov so mnogokratere oči zadnjikrat videle svojo domovino.

Med tistimi, ki so se vrnili na porušeno, oropano, požgano in od tujcev teptano slovensko zemljo, je bil leta 1945 tudi Žličar, ki je grozno vojno preživel v Beogradu. V štirih beograjskih letih vojne ni niti malo miroval. Takoj po prihodu se je vključil v aktivno družbo, če ji tako lahko seveda rečemo, kajti že pred vojno so beograjski kristjani pričeli graditi novo cerkev svetega Antona. Ta je med vojno in še dolgo po njenem koncu ostala v fazi predvojne gradnje, a je bila središče vseh kristjanov v Beogradu in bližnji okolici.

Življenjski, prilagodljiv, preprost in ljudski se je Ivan z bistrumnostjo takoj naučil srbski oziroma beograjski dialekt in kmalu je kot dober psiholog odkril srbski značaj, njihove navade, vzvišeni ponos in nacionalno samozavest, predvsem pa ranljivost in tendencioznost, seveda pa tudi gostoljubnost in prijateljstvo.

Po pripovedi gospoda Marka Zdolška, ki je bil skupaj s starši, bratoma in sestrami tudi izgnan v Srbijo (v Užiško Požego), so vse družine med seboj navezale stike in si pomagale. Tako so sodelovali z Doboviškovi in Paračinu in Mastnakovi in v Svetozarevu. Te družine je obiskoval tudi gospod profesor.

Beograd je bil kljub bombardiranju najbolj varno mesto v Srbiji, ki je znalo dihati v okupaciji. Beograd je lahko preživel na način, da je, da bi se izognil lakoti in katastrofalnemu pomanjkanju, ilegalno in izredno organizirano sodeloval z zaledjem. Ustvarjalne in organizacijske sposobnosti navedenih družin so bile v veliko pomoč Beograjčanom pri dopolnjevanju njihovega znanja na področju trgovine in male obrti, ki je tako skrito, toda učinkovito delovala. Skratka, izgnani Slovenci niso niti malo mirovali, sploh niso bili »taboriščniki«, temveč spoštovani ljudje v krajih in družbi, kjer so živeli in delali. Izdajstev in pošiljanj pred rablja kot pri nas takrat v Sloveniji ni bilo toliko.

Gospod profesor Ivan je v tem času postal znan predavatelj na dveh gimnazijah in na učiteljski, preostali čas pa je preživel v cerkvi sv. Antona, ki je bila kljub vojni zelo živahna. O dobrem profesorju oziroma dobrotniku iz Maribora se je govorilo skoraj vsak dan. In kaj se je govorilo?

Verjemite, da ni nič izmišljenega, slišati je bilo na primer tole: Ugledna Beograjčanka je gospodu Ivanu za božič podarila rokavice. Ko je ob neki priliki srečala v Beogradu prelata Franca Zdolška, ki je bil tedaj mladi srednješolec, je opazila, da ima konkurenčne rokavice, ravno takšne, kot jih je spletla ona. Ženska radovednost ji ni dala miru in na vprašanje je dobila odgovor, da mu jih je poklonil profesor Žličar.

Markov oče Franc Zdolšek, pred vojno ugleden župan v Šentjurju, je našel delo v Beogradu in potreboval prenočišče. Gospodu Ivanu ni bilo težko dati svojega ležišča, celo navdušen je bil nad tem. »Kje boš pa ti spal?« ga je vprašal Franc, profesor pa je odgovoril, da se mu zanj ni treba bati! Ko je ponoči gospod Franc šel lulat, ga je videl skrčenega spati v kotu hodnika. Kakšen je bil njegov spanec, si lahko mislimo ...

Kadar je gospod Ivan obiskal družine izven Beograda, se je zelo »odebelil« z več spodnjimi hlačami, majicami, srajcami, nogavicami in še dva »reklca« je imel s seboj za po vrhu. Vračal se je suh, brez spodnjih hlač, brez srajce in z oguljenim in strganim površnikom. Ja, vračal pa se je tudi z usnjeno čutaro, v kateri je bila »mekana«, čisto notri v njej pa skrita »ljuta« šljivovica.

Ja, takšen je bil gospod profesor Ivan.
se nadaljuje ...

KNJIŽNI KOTIČEK

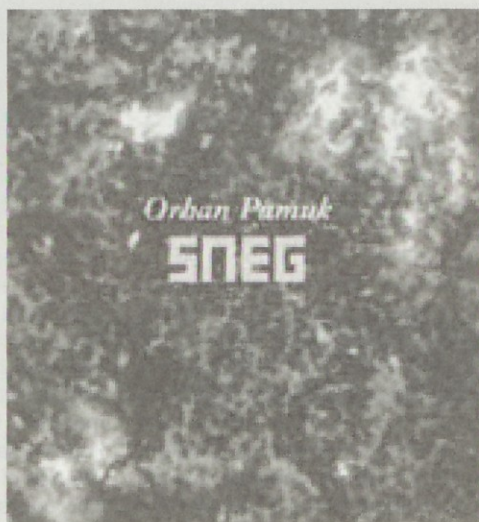
Barbara Gradič Oset

Orhan Pamuk, Sneg

Turški pisatelj Orhan Pamuk je eden najbolj branih pisateljev v svoji deželi. Prejel je številne nagrade, najvišja med njimi pa je Nobelova nagrada za književnost 2006.

Sneg je zgodba o sodobni Turčiji, katere 5-dnevno dogajanje v zaseneženem mestu Kars je predstavljeno na kar 430 straneh knjige. Kot je napisal prevajalec Jure Potokar, je »potrebno zajeti globoko sapo, da se pretolčeš skozi epsko fresko sodobne Turčije in njenih nasprotij.« A Pamuk je odlični pisatelj, ki imenitno tke zgodbe in da bralcu videti in misliti.

Ka, pesnik istanbulskega porekla, se po dvanajstih letih političnega izgnanstva v Nemčiji vrne v domovino z dvema namenoma: da bi poročal o lokalnih volitvah in epidemiji samomorov med dekletki z naglavno ruto, predvsem pa da bi srečal svojo mladostno ljubezen Ipek, ki se je ločila od svojega moža.

Ko pride Ka v mesto, močno sneži in mesto je ločeno od ostalega sveta. V mestu je čutili napetost med islamom in sekularizmom. Snežni metež ga posrka v bliskoviti tok dogodkov, v katerih spoznavamo nam nepoznane like današnje turške stvarnosti in ki dosežejo vrhunec v krvavem uporu, ki ga ob pomoči vojske izvede vodja potujoče gledališke skupine.

Pamuk v delu uporabi vso svojo moč, da bi nam pokazal kritično dilemo moderne Turčije. Koliko je ta država evropska? Kako se lahko odziva na fundamentalistični islam? Kako naj umetnik dela, živi v takšni državi? Pamuk nas popelje v ozadje obrabljene debate, zakaj si toliko turških žensk pokriva glavo z naglavno ruto.

ŠTUDENTSKI PROSTOR

Tako malo, a vendar tako veliko

(grafit v bivšem prostoru P, tudi žalostinka zanj)

Študenti so leta 1998 "Prostor" dobili v slabem stanju in ga takega tudi vrnilo ...

Prišel je tiho in odšel v legendo. Govorim namreč o prostoru P, ki odnedavna ni več vikend zbirališče šentjurskih študentov. Ponovimo: gre za luknjico nekje pod streho Kulturnega doma, ki ga je Občina blagohotno posodila v uporabo društvu ŠKMŠ, in sicer tam nekje leta 98, se mi zdi. Leto ali dve gor ali dol. Vsekakor gre za eno boljših potez bivše občinske garniture.

Čeprav sprva namenjen uradnim študentskim aktivnostim, je organsko in popolnoma spontano razvil svoje lastno življenje, kajti hitro je postal točka zbiranja mladine čez vikend, četudi ni bil organiziran noben dogodek. Če v petek ali soboto zvečer nisi imel kaj početi, si lahko mirne duše prišel v P, kjer si zagotovo naletel na nekaj rednih pojav, prijazno besedo in steklenico piva. P je postal topel prostor, ki ga niso greli le stari, odpisani kavči, hladilnik, TV in računalnik, temveč predvsem vedno enaki obrazi, ki so te veselo sprejeli medse, tudi kadar nisi imel nič zanimivega ali novega povedati. Vse skupaj je bilo že tako podobno baru Na zdravje, da je bilo že kar kičasto, da o neskončnem številu zanimivih (blago rečeno) zgodbic, ki se tam dogajale, niti ne govorim.

Nekaj let kasneje ŠKMŠ pridobi nov prostor za druženje, ki je funkcionalno veliko boljši in seveda prostornejši. Z veliko domišljije ga poimenujejo P2 in vanj se »naseli«² bolj ali manj mlajša študentska oz. srednješolska populacija. P zaradi razpršitve senilcev prične bolj ali manj samevati, malodane umirati, zato odločitev, da ga nazaj pod svoje materinsko krilo vzame Občina, ni bila nepričakovana, sporna ali kako drugače neprebavljiva. Vse ima svoj čas, in ko se ta izteče, je čas za (ponosen) umik. Čeprav se s tem končuje neko lepo obdobje, ki bi ga v nekih nepremišljenih sanjarjenjih

seveda hoteli podaljsevati v nedogled, je lahko (psihološki) zaključek dober motiv, da se (končno) obrne nov list v življenju. Edino žal mi je, da bivši župan Malovrh ni izpolnil obljube, ki jo je dal ob obisku praznovanja prve obletnice P-ja: da bo naslednje leto na praznovanje dvoletnice prinesel svoje vino. Videlo se mu je, da je v tistem trenutku slabosti to mislil smrtno resno, a ko se naslednji dan kruta resničnost in igranje običajnih življenjskih vlog spet pritihtapita v našo psiho, se mu očitno ta ideja ni zdela več tako dobra. Hja, škoda.

Po tej naravnost daveči »pocukranosti«³ se vrnimo raje v bolj zanimivo resničnost. Poslovilna zabava je bila zato obvezna, toliko bolj, ker so se potrudili povabiti študentske geriatrike, ki so krojili usodo ŠKMŠ pred slabimi desetimi leti. Študenti so se kot dobri gospodarji odločili, da bodo prostor vrnilo v enakem stanju, kot so ga dobili, kar pa je bilo skoraj nemogoče, četudi so z nohti jeli praskati nekaj plasti barve z zidov. So pa zato veliko lažje odstranili kavče, mize, stole in ostale pritikline, ki niso bile pribite na tla (ali pa tudi), saj so se ti predmeti, ko so se enkrat znašli na drugi strani okna, brez težav podredili zakonu gravitacije.

Žal ta logistično izvrstna ideja za učinkovito pospravljanje prostora nazaj v njegovo deviško stanje, ni zasijala tako močno, da bi začarala vse, zato je v očeh mnogih, predvsem tistih neprisotnih, izzvenela kot navaden vandalizem in primitivizem najhujše vrste, kakršne naj ne bi pričakovali od – če uporabim oguljeno frazo – bodočih intelektualcev naše države. Mnja, nerazumevanje umetniških del je itak pogost pojav. (Za vsak slučaj naj poudarim, da je zadnji odstavek mišljen rahlo satirično.)

MF

POLICIJSKE CVETKE

Ta kratko potegnil Šentjurčan

Dramlje, 1. 3. – Ponovno odprtje lokala Namig v Šedini je zaznamoval tudi ravns. Dva domačina in Šentjurčan so se najprej spoprijeli besedno, potem pa še ročno. Drameljčana sta bila močnejša in lažje poškodovala prebivalca občinske metropole.

??

Šentjur, 2. 3. – Psihična stiska je 52-letnega Rifničana prignala, da je zažgal svojo hišo. Zatem je neuspešno skušal storiti še samomor. Šentjurski gasilci so požar omejili, škoda pa je ocenjena na 20 tisoč evrov. Rifničan je na zdravljenju v vojniški bolnišnici.

Kakšen junak je to?

Dramlje, 1. 3. – Na tamkajšnji šoli so prijaviteli 21-letnika, ki se je nasilno obnašal do desetletje mlajših otrok. Takšne nečednosti je počel najmanj petkrat, bojda pa je znal napasti tudi starejše od sebe. Zaradi nasilništva je ovaden.

II

Gorica pri Slivnici, 1. 3. – Med hišno preiskavo so policisti zasegli neprijavljeno lovsko puško kalibra 12. Orožje so skupaj s strelivom zasegli, zoper kršitelja pa je uveden hitri postopek.

Ugrabil »Pločevinkota«

Šentjur, 1. 3. – V Vrbnem voznike že dolga leta »razveseljujejo«⁴ različne oblike policijskega nadzora. Nad najnovejšo pogruntavščino – pločevinasto maketo policista – pa je bil skrajno nenavdušen 24-letnik, ki je maketo dobesedno ugrabil in jo poškodovano odvrigel v Celju. Lastnica makete, Občina Šentjur, je oškodovana za evrskega stotaka.

Več škode kot pokradenega

Šentjur, 2. 3. – V poslovnem objektu, znanem kot tržnica, je neznan storilec ordiniral na več lokacijah. Najprej je vlomil v sam objekt in pri tem naredil za 600 evrov škode, potem pa je obiskal kava bar TO-DA, kava bar Sonček in Maxi Shop. Žepe si je nabasal z 230 evri menjalnega denarja, pod pazduho pa je odnesel še avtoradio.

mm

Šentjur, 2. 3. – Med domačimi zidovi je razgrajal 62-letni Šentjurčan. Gorivo mu je zagotovo dajal alkohol, morda pa so bili vmes tudi učinki polne lune. Ker se ni umiril niti po prihodu policistov, so ga odpeljali na streznitev.

Interventna številka: 113
Policija Šentjur:
03/7464150

ŽIVEX LOKA

V ligi za prvaka z Gorico ali Litijo

Najuspešnejša štajerska futsal ekipa si je krog pred koncem ligaškega tekmovanja zagotovila karto za playoff 1. slovenske futsal lige. Pred zadnjo tekmo oziroma krogom morebitnih špekulacij ekipa Živexa zaseda 6. mesto in ne more nazadovati. Lahko pa se povzpne na zeleno stopničko višje, ki bi jim prinesla potencialno lažjega nasprotnika. Toda o tem ne odločajo sami.

Grobosti tudi na malonogometnih igriščih ne manjka

Velika točka s Kixi za ligo za prvaka

Da so igralci Živexa dosegli le polovičen uspeh, ni moč trditi, navkljub temu, da bi se z zmago zavihтели na 5. mesto. Toda s porazom bi ostali povsem praznih rok. V pomembnem obračunu na gostovanju

Primož Hren - na tekmi poskrbel za nemalo vroče krvi

v Ajdovščini, kjer sta obe moštvi za zagotovljen nastop v končnici sezone 2006/07 potrebovali vsaj točko, se je odvil prav takšen scenarij.

V slabi predstavi prvega polčasa si je Živex priigrjal pomemben gol prednosti. V deveti minuti je namreč po samostojnem prodoru v drugem poizkusu zadel **Primož Gajšek**, njegov skupno tretji zadetek v letošnji sezoni. Nakar so nevarnejši postajali domači igralci, a je **Dejan Runjak** svojo mrežo ohranil nedotaknjeno.

Drugi polčas je bil precej bolj dramatičen. Za nekaj dodatne vroče krvi je poskrbel Primož Hren, ki se je sporekel z domačim igralcem. Podjetnejša je bila domača ekipa, ki je v trideseti minuti eno od številnih priložnosti tudi realizirala. Kar lahko bi se zgodilo, da bi Živex zapustil prizorišče sklonjenih glav. Domačini so v predzadnji minuti zapravili imenitno priložnost. Strel na račun šestega akumuliranega prekrška s sedmih metrov je zaustavil odlični vratar Živexa Dejan Runjak. Rezultat je tako vendarle ostal 1 : 1, ki je navsezadnje

Ajdovščina, 10. 3. 2007

1. Slovenska Futsal Liga

sezona 2006/2007 - 17. krog

1 : 1
(0 : 1)

Živex: Runjak (V), Railič, Vojsk (K), Gajšek, Kroflič, Markl (V), Cretnik, Kugler D., Kugler V., Hren.

Trener: Mitja Jontez.

Strelec: Primož Gajšek

Naslednja tekma: Živex : FC Maribor Branik, 23. (ali 24.) marec 2007, Šolski center Celje

Lestvica: Gib Beton 47, Puntar Mercator 35, As Kravos Gorica 32, Svea Litija 31, Kix Ajdovščina 26, Živex 24, Oplast 21, Dobovec 13, Tomi Press Bronx 8, FC Maribor Branik 6 točk
ustrezal obema ekipama.

Z zmago nad Mariborom in porazom Kixov do 5. mesta

Ekipo tako pred t. i. "playoffom" čaka zgolj še tekma, katera ne bi smela povzročati preglavic v taboru Živexa, kljub temu da so se vijoličasti nekoliko prebudili. Skrbno bodo spremljali rezultate ostalih srečanj, saj je razvrstitev od tretjega pa vse do šestega mesta še nejasna.

Kakor koli že se bo končal zadnji krog, fantje so cilje kluba z uvrstitvijo med prvih šest že dosegli. Želje pa gotovo segajo še dlje.

ŠPORTNIK LETA 2006

OBČINA ŠENTJUR

VABILO

V sodelovanju s Športno zvezo Šentjur Vas vabimo, da se udeležite prireditve, ki bo v **četrtek, 29. marca 2007 ob 19. uri** v **Kulturnem domu Šentjur**.

Gost prireditve bo g. Ivo Daneu.

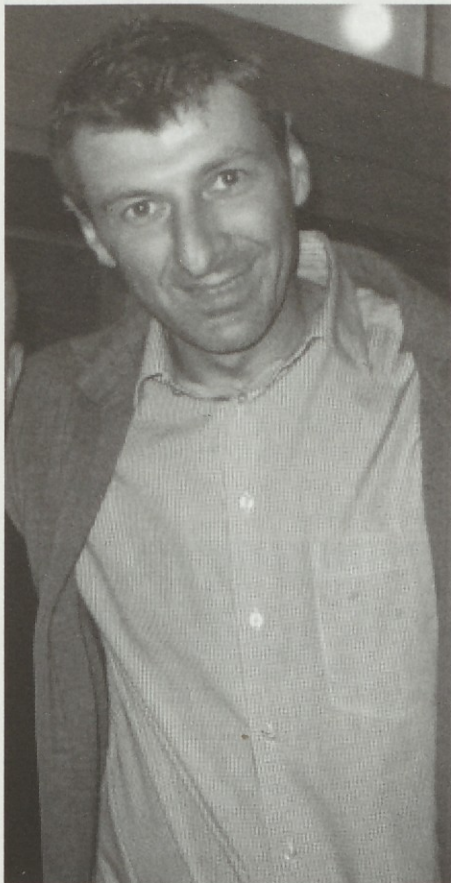
Vljudno vabljeni,

mag. Štefan Tisel
župan

INTERVJU: DAMJAN NOVAKOVIČ

Moje ambicije so visoke

Kako bi bila šentjurska košarka zadnji dve leti videti brez stratega Damjana Novakoviča, ne vemo, smo pa prepričani, da bi kaj več, kot je dosegel debitant na trenerski klopi, bilo izjemno težko. Ob preboju v ligo za prvaka smo spregovorili s 40-letnim bivšim košarkarjem mostarske Lokomotive, Rogaške, kjer je preživel najboljše košarkarske čase in si z nekdanjo košarkarico Cveto Jezovšek stvaril dom in družino, v šentjurskem dresu pa je odigral 4 sezone in ob koncu sezone 2004/05 kot kapetan ekipe ob stoječih ovacijah na hruševskih tribunah zaključil aktivno igralško kariero.

Damjan Novakovič

Lani se je ob pomoči izkušenega Maria Novaka in ponovno oživiljenega Blaža Ručigaja s šentjursko mlado gardo na čelu z domačima »produktoma« Sandijem Čebularjem in Andrejem Mačkom s prepoznavno in za nasprotnike skrajno neugodno igro izstrelil do 6. mesta. Dosti višje, kot je tisti ekipi pred sezono kdor koli pripisoval, dosti več pa se od tega niti »ni smelo« doseči.

Kot pravi košarkarski zastrupljenec se ne ukvarja samo s člani, saj že nekaj let kot trener pomaga pri košarkarskih podmladkih tako v Šmarju kot v Šentjurju. Njegovo kvaliteto so opazili tudi v Ljubljani in mu ob lanskem Dnevu slovenske košarke namenili vlogo trenerja mladincev na vzhodu. Dodajmo še, da je lani, ko je vodil šentjurske kadete, prejel priznanje za športno potezo meseca, ki jo podeljuje Zavod za fair play.

Kako bi ocenili svojo drugo trenersko sezono v članski konkurenci?

Težko je ocenjevati sezono, ki še ni končana. Dejstvo je, da smo v pokalu Spar dosegli maksimum, saj smo šele

v polfinalu izgubili proti Union Olimpiji, v ligi UPC Telemach pa smo si že pred koncem rednega dela zagotovili vstop v ligo za prvaka. Trenutno se ukvarjamo s kondicijsko pripravo za ligo za prvaka. Vsekakor želimo biti korekten nasprotnik vsem ekipam ali natančneje: želimo si najmanj 7. mesto, polno dvorano in ob tem nam ni vseeno, kakšen vtis bomo zapustili.

Doslej ste se izkazali v improviziranju, ki je za klub, kot je šentjurski, nujno. Kakšne so vaše lastne srednje in dolgoročne ambicije? Ali bi ostali v Šentjurju in ob kakšnih pogojih?

Improvizacija ni nujna le v Šentjurju, saj se je marsikje drugje treba prilagajati trenutnim razmeram. Moje ambicije so vsekakor vezane na trenerski napredek, kar pomeni, da si želim prej ali slej postati trener NLB ABA ligaša. Glede na to, da je realno nemogoče, da bi se Alpos Šentjur uvrstil v NLB ABA ligo, bom prej ali slej odšel.

Realna napoved košarkarskega razvoja na liniji Šentjur – Šmarje – Rogaška?

Košarka je na tem območju zelo razvita in tudi zelo popularna. Na eni strani so precejšnji problemi z zagotavljanjem potrebnih sredstev, na drugi pa dejstvo, da ni dovolj visokih igralcev. Trenutno je

Alpos nosilec na najvišjem nivoju, na drugi strani se Rogaška želi vrniti na stare poti, saj trenutno igrajo kvalifikacije za vstop v 1. B ligo. Šmarje vsako leto rodi kakšen pravi talent ... Prepričan sem, da bo košarka na našem območju vedno popularna.

Kako rešiti problem z »višino«? Govorilo se je o mladeničih s prostora »exYu«, pa o ekstremno visokem igralcu iz Afrike ...

Glede na to, da tu nimamo dovolj visokih igralcev, sem se oziral po tujini s ciljem, da najdem relativno mladega igralca, ki bi nam pomagal že v tej sezoni, potem bi ostal, in ko bi postal vrhunski, bi ob odškodnini zapustil klub. Zveni enostavno, a dejstvo je, da ogromno število skavtov iz ZDA kontrolira Afriko in ni enostavno priti do takega igralca. Pri nas je bil glavni problem urejanje delovne oz. bivalne vize, saj gre za kompliciran postopek.

V intervjuju pred nekaj leti ste za Šentjurske novice izjavili, da pri igranju sledite filozofiji, ki izvira iz matematike (gradbenik), in da je treba metati, dokler ne zadeneš. Kaj pravite danes na to?

To je le deloma pravilno. Gre za razmišljanje, da če zgrešiš nekaj zaporednih metov, po zakonu velikih števil pride zadetek.

br

BALINARJI

Štiglic še naprej na čelu balinarjev

Na rednem volilnem občnem zboru Balinarskega društva Šentjur, ki mu je prisostvovalo kar 90 odstotkov članstva, so v petek vodenje društva znova za leto dni zaupali Jožetu Štiglicu in njegovi ekipi, ki sestavlja upravni odbor. Podpredsednik bo Ivo Bakija, blagajnik Alojz Kropušek, vodja tekmovanja Polde Tanšek, član pa Franci Cvek.

Edina kadrovska sprememba je le v nadzorni komisiji, ki jo zapušča ustanovitelj društva Sandi Potočnik, namesto njega pa bo nad »bočarji« bdel Ivan Jager. Na kadrovskem področju uvajajo Komisijo za strokovno delo in tekmovanja, ki jo vodi Poldo Tanšek, pomagala pa mu bosta še Ivo Bakija in Silvo Pešak.

Čeprav je balinišče v športnem parku že lani precej spremenilo svojo podobo, so spremembe načrtovane tudi v letu 2007. V društvu so že zbrali ponudbe za izgradnjo klubskega objekta, ki bo služil skladišču in druženju, temelje pa so uredili že lani. Predsednik Štiglic je obžaloval, da je trenutno prehod med pešpotjo ob Pešnici

in srcem športnega parka otežen, vendar že nekaj časa čakajo, da bo izvajalec električne instalacije Selič prišel »kaj naokrog.«

V letu 2007 bodo poleg že ustaljenih aktivnosti aktivno delali na pridobivanju sponzorskih sredstev. Članarina znaša 10 EUR in 5 EUR za žene in študente, mladina pa se lahko udeležuje brezplačno. Uporabniki balinišča lahko kmalu pričakujejo pravila uporabe, drugače pa so k udeleževanju vabljeni vse generacije in oba spola vsak dan med 9. in 12. uro ter med 15. in 18. uro.

br

IZ KK ALPOS ŠENTJUR

Tudi letos bo v Hruševcu elita

Želje šentjurske košarkarske javnosti so z uvrstitivijo v ligo za prvaka izpolnjene. Kot trenutno kaže, pa se lahko prav pred koncem lige Alpos zavihti višje od 7. mesta, ki zadnje vodi naprej. Ob najugodnejšem razpletu bi lahko naslednjo soboto zasedli celo 4. mesto!

V ligi za prvaka se bo že z 28. marcem pričel ritem tekem sreda – sobota, zato se je strateg Damjan Novakovič odločil, da ekipo ta teden popelje v Poreč, od koder bodo neposredno potovali na tekmo v Škofjo Loko. Klubska uprava je na KZS vložila prošnjo, da bi domače tekme v ligi za prvaka igrali ob sobotah, kar pa si ne želijo samo na Gajstovi poti.

Dobra končnica v Postojni

10. 3.: Misel Postojnska jama : Alpos Šentjur – 66 : 78; Novak 21 (19 min., 5x3, 6 skok.), Hunt 20 (4x3, 8 skok., 4 asis.), Koštomaj 16 (1x3), Kadič 11, Krušič 8, Sebič 5 (1x3), Palčnik 4 (3 asis.), Ribežl 3 (8 skok.).

Pred srečanjem z Notranjci je v šentjurskem kolektivu vladala stopnja najvišje pripravljenosti, saj so si proti okrepljenim nasprotnikom želeli doseči ligo za prvaka oz. mirno vplutje v zadnji pristan I. dela prvenstva. Morda je za uspeh Alposa zaslužen legendarni Živko Misirača, ki se je v 10. minuti poškodoval – natrganje ahilove tetive – do takrat pa je bil nezgredljiv.

Prvo izdatnejše vodstvo so si Šentjurčani priigrali že v 12. minuti, ko je Novak povisal na 23 : 32. Minuto kasneje je Kadič zgrešil "zicer", domačini pa so že čez dve minuti ujeli priključek. Zadnjih deset minut se je pričelo s 60 : 61, a so gostitelji z mini serijo 6 : 0 prešli v zanje najvišje vodstvo. Sledila je šentjurska protiofenziva z delnim izidom 2 : 18. Postojnsko mrežico so reševali Hunt, Koštomaj in Novak, medtem pa sta dobro skakala Ribežl in Krušič. Končnica je bila pravzaprav mirna, med samo tekmo pa je šentjursko ekspedicijo nadpovprečno raznemala sodniška trojka.

17. 3.: Alpos Šentjur : Elektra Esotech – 77 : 70; Kadič 14 (2x6, 4/4) Krušič 11 (1/3, 7 skok, 4 blok.), Lapornik 10 (1x3, 3/3, 6 skok.), Ribežl 10 (2x3, 4/4), Hunt 9 (1x3, 5/8, 5 asis.), Novak 8 (2x3, 2/2), Sebič 8 (2x3, 2/2), Koštomaj 7 (5/8, 5 asis.).

Oba regionalna soseda sta v tekmo šla po eni strani brez obremenitve glede rezultata, a vseeno z veliko željo po prestižu. Bolje so začeli igralci Alposa, ki so v 11. minuti povedli 22 : 13. Prezgodnja vodstva so bila letos nekajkrat celo škodljiva, a so tovrstne »skrb« izničili gostje, ki so se ekspresno približali in v 18. minuti vodili 27 : 31. Na srečo je v drugi četrtini blestel Luka Lapornik, tako da domača *zatemnitev* ni bila kritična. Po polčasu so Šentjurčani vseskozi ohranjali rahlo prednost, na igrišču pa se je občasno zaiskrilo. Vse gostujoče poskuse so domači odbili in tekmo do konca pripeljali v svojo korist. Omenimo še, da je šentjurska uprava po tradiciji izvedla obdarovanje bivšega igralca – Blaž Ručigaj je prejel sliko.

br

Naslednja tekma

24. 3.: TCG Loka kava : Alpos Šentjur

REKREATIVNA KOŠARKA

Samo še zaključna dejanja

V Ligi KoKLa so znane štiri ekipe, ki bodo sodelovale v polfinalu. V odločilni tekmi za prvo mesto je prišlo do hudega incidenta, ki ogroža možnosti za organiziranje tekmovanja v naslednjih sezonah. Zaključni turnir bo zaradi zagotovitve najboljših možnih pogojev v Hruševcu. Igralo se bo na izločanje v eni tekmi. Termini tekem bodo znani naknadno, saj KZS še ni izvedla žreba lige za prvaka, kar vpliva na termine zasedenosti dvorane.

Tudi pri zaključku rednega tekmovanja

v MKL (po tradiciji) ni šlo brez zapletov. Štiri ekipe so med sezono od drugih daleč izstopale po kvaliteti kot tudi po točkovnem zbiru, a dve od teh ekip na zaključnem turnirju ne bosta nastopili. Za mlado šmarsko ekipo, ki se pripravlja, da bo tekmovala v 3. SKL, je igral tudi mladenič, ki je pomagal v KK Prebold. Ena izmed ekip se je pritožila na njihovo sodelovanje v končnici, v znak solidarnosti pa je iz tekmovanja izstopila še ekipa ŠD Šmarje.

br

ZAČETEK NOGOMETNE SEZONE

Neobetavne priprave, obetaven uvod

Šentjurski nogometaši so v soboto solidno pričeli spomladanski del sezone, kjer si po odhodu številnih igralcev želijo obstanka oz. si ga želijo zagotoviti čim prej. Manj pozorni ljubitelji nogometa si želimo kakšnega plakata ali drugega vidnega obvestila o tekmah, saj je obisk na tribunah v tej sezoni podpovprečen. O teh in še drugih stvareh se bodo člani društva pogovorili na občnem zboru, ki bo 27. marca v hotelu Žonta.

Sušne pripravljalne tekme

V sklopu priprav, ki so jih pričeli 2. februarja, so odigrali 4 tekme, kjer je bilo največ težav v napadu. Najprej so se pomerili proti nekemu avstrijskemu četrtoligašu, kjer so gostje slavili z najnižjim rezultatom, zeleno-beli pa so po prevladovanju uspeli zgrešiti tudi najstrožjo kazen. Drugi nasprotnik so bili igralci štajerskega ligaša Get Power Šampion, s katerim so prav tako izgubili z 0 : 1. Več sreče ni bilo niti z drugim štajerskim ligašem Bistrico, ki je na težavnem pomožnem igrišču, ki ni omogočalo normalne igre, zmagala – kajpada z 0 : 1. Prvo marčevsko nedeljo so v športnem parku ob Pešnici gostovali nekoliko močnejši nasprotniki, saj Zagorje igra v 2. SNL. V lepem vremenu je šentjurska obramba klonila že v 10. minuti. Nekoliko bolj pogumno so domačini zaigrali v nadaljevanju in trud kronali z zadetkom okrepitve Okija Drobneti, ki mu je s peto podaljšano podal Džaferović. Generalka pred prvenstvom je bila 10. marca proti Rogaški Slatini, edini zadetek pa je z vrhano mere sreče dosegel mladi Urban Jevšenak. Trener Romih je od 60. minute dalje priložnost dal mlademu

valu, saj so med 6 novinci zaigrali tudi 4 kadeti.

Rešili točko, za las ob trojko

17. 3.: MU Šentjur : Zavrč – 2 : 2 (1 : 0)

Pred stotnijo duš so šentjurski nogometaši z vodilnim Zavrčem iztržili točko. V odličnih pogojih za igro so Šentjurčani povedli že v 9. minuti z golom Roka Bolka, ki je zadetek proslavil s premetom. Po pravem obleganju domačega kazenskega prostora in anemični domači obrambi so gostje v 57. minuti izenačili, v 67. pa tudi povedli. Zaradi povečane grobosti je sodnik moral precej segati po kartonih. Mladi upi so se četrte ure pred koncem izvlekli iz krča in znova postajali konkretni. Za izenačenje je po milimetrsko natančni podaji Anžeta Jevšenaka iz prostega strela poskrbel Damjan Romih, ki je zahtevno žogo preusmeril med Zavrčevi vratnici. Takoj zatem je sodnik znova *katroniral* in izključil po enega igralca vsake ekipe, minuto kasneje pa še enega Zavrčana. Tik pred koncem je Romih iz podobne situacije kot pri izenačenju z glavo za las zgrešil priložnost za zmago. br

MLAJŠE SELEKCIJE KK ŠENTJUR

Mladinci kar trikrat izgubili

Mladi košarkarji pridno nadaljujejo v tekmovalnem delu, toda se ne morejo pohvaliti z zavidljivimi rezultati. Mladinci so bili poraženi trikrat zaporedoma, medtem ko so kadeti uspešno prestali boj pod ježiškimi koši.

Mladinci tokrat brez osvojene točke

Trije zaporedni porazi

Zdesetkana ekipa (manjkali so Klajnšek, Parfant, Sinkovič) se je z gostovanja v Postojni vrnila praznih rok. Po slabem začetku se je našim mladincem uspelo postaviti na noge v drugi četrtini, kjer so si priborili rahlo prednost, ki je v nadaljevanju niso uspeli obdržati. Domačini so na prednost gostov kaj kmalu odgovorili s conskim presingom, kar je bilo usodno za Šentjurčane in tako so tekmo izgubili s 70 : 68.

8. marca so na domačem terenu gostili ekipo iz Kranja. Da je KK Triglav ena od najmočnejših ekip v 1. B SKL, so tudi nazorno pokazali. Kljub temu da je trener **Balek** svoje igralce skušal motivirati, so le-ti v preveliki želji pregoreli in si priigrali dokaj boleč poraz s kar 44 točkami razlike, 60 : 104! Najboljši strelca je bil tokrat **Luka Lapornik** s 25. točkami.

V 6. krogu 1. B SKL so domači mladinci gostili ekipo KK Parklji Bežigrad. Žal jim tudi tokrat igra ni šla najbolje od rok. Nekaj časa so se še dokaj enakovredno kosali pod koši, potem pa so Ljubljancani pokazali svojo premoč, ki so jo obdržali do zadnjega sodnikovega piska. Končni izid srečanja je bil 58 : 76, med strelce pa so se vpisali Tomaž Klajnšek (16), Luka Lapornik (16), Miha Sajko (12), Rok Piriš (7), Matevž Zorič (5) in Tomaž Bosio (2).

Padla Ježica

Varovanci trenerja Staneta so pripravili odlično predstavo, namreč 10. marca so gostovali pri KK Ježica. Več kot zaslužen zmagi so si priborili predvsem z izjemno dobro in borbeno obrambo, saj so Ljubljancani na srečanju dosegli le 49 točk. Ponovno se je na tekmi izkazal **Anže Pelc** (25 točk), ki je s svojo prodorno igro, lepimi asistencami, seveda v sodelovanju s celotno ekipo, vnovič dosegel vrhunski rezultat šentjurskih kadetov. Tekmo so dobili s 49 : 73.

BM

ŠPORT V GORICI PRI SLIVNICI

Konec zimskega spanja v športni Gorici

V februarju in marcu je Športno društvo Gorica organiziralo kar troje športnih aktivnosti.

Konec februarja je predsednik društva Zoran Leskovšek organiziral predavanje o nordijski hoji, katere velik ljubitelj je tudi sam. Nordijska hoja je nov način hoje, ki je k nam prišel iz Skandinavije, in se navadne hoje razlikuje predvsem v sami tehniki hoje in palicah, ki so drugačne od pohodniških. Predavanju je prisluhnilo približno 10 športnikov, a Leskovšek ima namen svoje zanimanje in znanje še širiti tudi s svojimi predavanji, največji zgled pa daje s tem, ko se nemalokrat iz Celja, kjer dela, odpravi peš. »nordijskohojno«.

Sicer zimsko igranje namiznega tenisa v avli slivniškega kulturnega doma je športno društvo mislilo zaključiti s turnirjem namiznega tenisa, a so zaradi premelega števila prijavljenih turnir in pokali prestavljeni na december.

Solidno zanimanje pa so pokazali športniki košarkarji, ki so se v soboto, 10. 3., udeležili košarkarskega turnirja trojk. Med sabo se je pomerilo 7 trojk, med njimi celo zasedba športnih Slivničank. Zmagala je ekipa Glinca v zasedbi Marjan Virant, Andrej Rožanc, Roman Iskrač, drugo mesto so osvojili tudi v opremi usklajeni alpožani Tomaž Oset, Matej Planko in ? Jager, tretje mesto pa mladi študentje Metod Gradič, Aleš Mlaker in Jani Jug. Dvournno druženje so športniki zaključili z nazdravljanjem z nešportnimi nagradami, pivom namreč, a se kaj kmalu razšli.

Športno društvo v letošnjem letu pa sicer obeta še kakšno novost, ena izmed njih bo menda piramida v odbojki na mivki.

N. G.

Zmagovalna ekipa turnirja trojk s predsednikom Zoranom Leskovškom

ŽKK ŠENTJUR – ŠMARJE

Kadetinje v boju za finalni turnir

Kadetinje ŽKK Šentjur – Šmarje so bile lahko po dobrih dveh letih končno ponosne nase. Prejšnjo soboto so porazile ekipo iz Trbovelj, ki velja za eno najmočnejših v Sloveniji in ki je bila pred leti državni pionirski prvak.

Kadetinje so 10. marca v domači dvorani gostile zasavske nasprotnice. Tekma se je pričakovano pričela zelo napeto, saj so varovanke trenerja Boštjana Kočarja bile odločene, da bodo svoje večne rivalke tokrat premagale. Kljub nekaj napakam so trdno ostale na tleh in se pod koši borile za sleherno žogo. Zadnja četrtina je bila prava poslastica za ljubitelje resnih športnih dvobojev. Gostje so napadale, domačinke pa skušale znižati rezultat, kar jim je tudi uspelo z dobro organizirano obrambo. Zaslužena zmaga je tako ostala v

rokah šentjursko-šmarskih deklet s končnim izidom 67 : 62. Med strelke so se tokrat vpisale: Lea Jagodič (29), Amadeja Cverlin (16), Julija Lojen (7), Nika Klanjšek (6), Neža Belak (6), Urša Škorjanc (2) in Sergeja Kos (1).

Dekleta si kajpak za odlično predstavo zaslužijo vse pohvale, velja pa omeniti še podatek, da so s to zmago ponovno v boju za finalni turnir.

BM

Ljudska univerza Šentjur

VABIMO K VPISU:

- AVTOGENI TRENING

Pričetek: 5. 4. 2007 ob 19:00 v učilnici LU Šentjur
Trajanje: 8 praktičnih vaj v 8 srečanjih. Cena: 72 € na osebo
- **TEČAJ VZD** (Varnosti in zdravja pri delu)

Usposabljanje za viličariste, strojnike težke gradbene mehanizacije, upravljavce vseh vrst dvigal in čistilke (obseg ur različen glede na vrsto tečaja) Izvajanje: 26. 3. IN 27. 3. 2007 ob 16:00 v učilnici LU Šentjur.

OSTALA PONUDBA

- **PRIPRAVA NA MATURO:** angleščina in matematika
- **UVAJALNI RAČUNALNIŠKI TEČAJ ZA POPOLNE ZAČETNIKE** (20 ur)
- **ZAČETNI ali NADALJEVALNI TEČAJI RAČUNALNIŠTVA**
- **TEČAJ RAČUNALNIŠKEGA OBLIKOVANJA IN RISANJA** (20 ur)
- **INDIVIDUALNI in POSLOVNI JEZIKOVNI TEČAJ:** angleščina, nemščina, francoščina in španščina (obseg tečaja po dogovoru); angleščina in francoščina z »**NATIVE SPEAKERJEM**«
- **TEČAJ KLASIČNE ROČNE MASAŽE** (85 ur)
- **TEČAJ KROJENJA IN ŠIVANJA** (48 šolskih ur)

OBVEZNE PREDHODNE PRIJAVE.

Prijave in inf.: LU Šentjur, Mestni trg 5, 3230 Šentjur,
tel: 03 747 16 70, e-pošta: lusentjur@siol.net

ZARADI IZJEMNEGA POVPRASEVANJA
PONOVO V ŠENTJURJU
KOMEDIJA

5ŽENSK.COM

PONEDELJEK, 9. april 2007, ob 17.00

V Kulturnem domu Šentjur

Igrajo: Marijana Brečelj/lča Putrih, Nataša Barbara Gračner/Mirjam Korbar
Žlajpah, Tina Gorenjak, Janja Majzelj/Mojca Funkl, Zvezdana Mlakar

REZERVACIJE KART NA TEL: 747 16 70.

Rezervirane karte je treba prevzeti v tajništvu LU Šentjur najkasneje do
2. aprila 2007.

Nakup kart: ponedeljek in petek od 9.00 do 10.00 in
v sredo od 15.00 do 16.00 v tajništvu LU Šentjur.

Na mamicah svet stoji

Preden sem se poročil, sem imel šest teorij, kako vzgojiti otroke. Sedaj pa imam šest otrok in nobene teorije več.

J. W. Rochester

V celjski porodnišnici so od 28. februarja rodile naslednje mamice:

6. marca: **Damjana Žogan** z Grobelnega – deklico, 10. marca: **Mojca Turk** iz Šentjurja – deklico, 12. marca: **Celestina Tojnk** iz Šentjurja – deklico, 15. marca: **Marjana Šulc** iz Šentjurja – dečka.
Čestitamo!

Seznam prostih delovnih mest v UE Šentjur

Prosta delovna mesta objavljamo po podatkih Zavoda RS za zaposlovanje. Zaradi pomanjkanja prostora niso objavljena vsa. Prav tako zaradi preglednosti objav izpuščamo pogoje, ki jih postavljajo delodajalci (delo za določen čas, zahtevane delovne izkušnje, posebno znanje in morebitne druge zahteve). Vsi navedeni in manjkajoči podatki so dostopni: na oglasnih deskah območnih služb in uradov za delo zavoda, na domači strani Zavoda RS za zaposlovanje: www.ess.gov.si ali pri delodajalcih. Bralce opozarjamo, da so morebitne napake pri objavi mogoče.

OSNOVNOŠOLSKA IZOBRAZBA:

- pomožna dela v kamnoseštvu – m/ž; voz. izpit kat. b; prijave: 23. 3. 2007; Pevec trade, d.o.o., Šentjur, Ulica skladateljev Ipavcev 33, 3230 Šentjur;
- polaganje keramike, zaključna del v gradbeništvu – m/ž; voz. izpit kat. b, rok prijave: 23. 3. 2007; Sončni žarek, Bojan Pesan, s.p., Ulica skladateljev Ipavcev 46, 3230 Šentjur;

LESAR

- sorter parketa – m/ž; voz. izpit kat. b, rok prijave: 31. 3. 2007; Parketarna Jager, d.o.o., Šentjur, Proseniško 14, 3230 Šentjur;
- parketar – m/ž; voz. izpit kat. b, rok prijave: 31. 3. 2007; potrebno število delavcev: 3; Parketarna Jager, d.o.o., Šentjur, Proseniško 14, 3230 Šentjur;

MIZAR

parketar – m/ž; voz. izpit kat. b, rok prijave: 31. 3. 2007; potrebno število delavcev: 2; Parketarna Jager, d.o.o. Šentjur, Proseniško 14, 3230 Šentjur;

VARILEC

ključavničarska dela, oblikovanje kovin – m/ž; voz. izpit kat. b, rok prijave: 27. 3. 2007; potrebno število delavcev: 2; Koval, d.o.o., proizvodnja in trgovina, Loka pri Žusmu 9, 3223 Loka pri Žusmu;

AVTOMEHANIČAR

avtomehanik – m/ž; voz. izpit kat. b, zelene delovne izkušnje, pisne vloge na naslov delodajalca; rok prijave: 23. 3. 2007; Ac Naprudnik, d.o.o., Šentjur, Vrbo 2, 3230 Šentjur;

VOZNIK AVTOMEHANIČAR

voznik tovornjaka v domačem prometu – m/ž; izpit kat. c, e, fizična moč, rok prijave: 23. 3. 2007; Ivič Anita – Gea Ivič b&a, Ljubljanska cesta 13, 3230 Šentjur;

PRODAJALEC

zastopnik – zbiranje naročil pravnih oseb za objave in oglase v produktu podjetja; delo je terensko na območju Šentjurja – m/ž; alternativna izobrazba: ekonomsko komercialni tehnik; določen čas 3 mes., enoizmensko delo; delovno mesto je prosto: po dogovoru; poskusno delo 1 mes., voz. izpit kat. b, komunikativnost, delo z ljudmi, slovenski jezik – tekoče, lastno osebno vozilo; rok prijave: 4. 4. 2007; Slovenska knjiga, d.o.o., Ljubljana, Stegne 3, 1000 Ljubljana;

SREDNJA POKLICNA IZOBRAZBA

pomožna dela v proizvodnji – m/ž; izpit kat. b, rok prijave: 27. 3. 2007; potrebno število delavcev: 2; Koval, d.o.o., proizvodnja in trgovina, Loka pri Žusmu 9, 3223 Loka pri Žusmu;

GIMNAZIJSKI MATURANT

pomožni zavarovalni zastopnik – iskanje morebitnih zavarovancev za premoženjska in življenjska zavarovanja – območje Šentjur z okolico – m/ž; voz. izpit kat. b, lasten prevoz, pogoj je zaključeno izobraževanje, rok: 14. 4. 2007; potrebno število delavcev: 15; Generali zavarovalnica, d.d., Ljubljana, Kržičeva ulica 3, 1000 Ljubljana;

INŽENIR STROJNIŠTVA ZA TEHNOLOGIJO

montaža – kontrola kvalitete, upravljanje cnc stroja – m/ž; izpit kat. b, rok prijave: 27. 3. 2007; potrebno število delavcev: 2; Koval, d.o.o., proizvodnja in trgovina, Loka pri Žusmu 9, 3223 Loka pri Žusmu;

DIPLOMIRANI INŽENIR ELEKTROTEHNIKE (VS)

vodja servisno-tehnične službe – m/ž; rok prijave: 24. 3. 2007; Adheziv, d.o.o., Šentjur, Prešernova ulica 34, 3230 Šentjur.

KAM, KJE, KDAJ?

PRIREDITVE

20. 3.	ob 14.00, Hotel Žonta Šentjur	Praznovanje dneva žena
	ob 22.00, KMŠ – Ljubljana	Pridi na 0,3! Žur študentov celjske regije. Igrajo Aperion.
21. 3.	ob 11.00, pri spomeniku Franja Malgaja na Mestnem trgu v Šentjurju	Ura za poezijo – prireditev ob svetovnem dnevu poezije
	ob 21.00, Bowling bar Planeta Tuš Maribor	Pridi na 0,3! Žur študentov celjske regije. Pijača dobrodošlice in brezplačen bowling. Igrajo MI2.
22. 3.	ob 16.00	Pikapolonice za srečo – prireditev OŠ Slivnica pri Celju ob materinskem dnevu
	ob 17.00, Knjižnica Šentjur	Ura pravljic
	ob 18.30, Kulturni dom Šentjur	Spomladanski koncert učencev glasbene šole šentjur
	ob 19.00, Knjižnica Šentjur	Potopis – Libija
23. 3.	ob 20.30, Kulturni dom Šentjur – Prostor	Jazz večer s skupino Tunefish
24. 3.	ob 15.00, Kulturni dom Šentjur	Koncert rifniškega okteta v sodelovanju z društvom kmetič Šentjur Gosti: Joškova banda, Ljudske pevke z Ervinom KD Dobrina, Pevsko društvo invalidov Logatec, Vesele kmetice iz Gorice pri Slivnici, humoristka Trzukulnova Pepa.
	ob 17.00, Športni park Šentjur – P2	Ogled nogometne tekme via projektor Albanija : Slovenija
	ob 19.00, Osnovna šola Planina	Pogostitev ob materinskem dnevu
	ob 19.00, Tržnica Šentjur	Izbor za miss kozjanskega – prijave do 19. 3. v baru Sonček
25. 3.	ob 11.30, Osnovna šola Kalobje	Proslava ob materinskem dnevu
	ob 14.30, Kulturni dom Šentvid	Proslava ob materinskem dnevu
	ob 17.00, Kulturni dom Gorica pri Slivnici	Veseli tobogan – snemanje javne radijske oddaje
27. 3.	ob 17.00, Osnovna šola Blagovna	Šopek za mamico – prireditev za starše in ostale krajanje v KS Blagovna
28. 3.	ob 18.00, Knjižnica Šentjur	Kako napisati pesem – literarni večer z Zoranom Pevcem in Tanjo Petelinjek
30. 3.	ob 20.00, Kulturni dom Šentjur – P2	Kako se imajo v gani – razlaga Tanja Jazbinšek
31. 3.	ob 21.00, Kulturni dom Šentjur	Žurdov rock večer – vstop prost

Popravek

V prejšnji številki ŠN se nam je pri objavi Javnega razpisa za dodelitev subvencij in štipendij v Občini Šentjur zgodila neljuba napaka. Na koncu razpisa je izpadel podpis »Komisija za štipendiranje, mag. Vincenc Frece«, ki skupaj z županom Občine Šentjur objavlja razpis. Za napako se opravičujemo.

Oddelek za družbene dejavnosti

Vodnik po dogodkih na Šentjurskem

ŠPORT

23. 3.	ob 18.00, Športni park Šentjur	Hitropotezni šahovski turnir na 5 minut
	ob 19.00, Gostišče Bohorč Šentjur	Športnik leta 2006 Športne zveze Šentjur
24. 3.	ob 10.00, Športna dvorana Hruševac Šentjur	Košarkarska tekma kadetinj ŽKK Šentjur – Šmarje : Ježica A
25. 3.	ob 17.00, Športna dvorana Hruševac Šentjur	košarkarska tekma mladincev KK Alpos Šentjur : Triglav Kranj
31. 3.	ob 10.00, Športna dvorana Hruševac Šentjur	Košarkarska tekma kadetinj ŽKK Šentjur – Šmarje : Konjice Special Ribič

LDS - Liberalna demokracija Slovenije OBČINSKI ODBOR ŠENTJUR Ženska sekcija

Vabilo

Vljudno vas vabimo na pogovor z **Vlasto Nussdorfer**, generalno sekretarko Belega obroča Slovenije, društva za pomoč žrtvam kaznivih dejanj,

ki bo v petek, 23. marca 2007, ob 18.00
v učilnici Občine Šentjur, Mestni trg 5-10,
Šentjur, II. nadstropje (vhod med Pošto in
Zavarovalnico Triglav).

Pogovarjali se bomo o problemih nasilja v družini in v družbi nasploh, o našem ravnanju, da ga preprečimo, in o možnostih za lepše življenje vseh, ki so bili žrtve zlega in hudega.

Predsednik LDS Jože Artnak
Predsednica ženske sekcije LDS Šentjur Dušanka Pešak

Mali oglasi

65-letna kmečka ženska, upokojenka, **išče manjše stanovanje** v okolici Celja, Šentjurja ali Šmarja pri Jelšah. Informacije na številki 041-596-560.

Prodajam napravo za rezanje betonskih tlakovcev, dvokrilna garažna vrata in mešalec za beton z bencinskim motorjem. Informacije: 031-832-505

Iščem zaposlitev v dopoldanskem času. Po poklicu sem kmetijsko-gospodarska tehnica. Informacije: kakteja.blue@email.si

Mali oglasi so brezplačni!

Mali oglas

Kupim vikend ali hišo do 20 km iz Šentjurja, nedokončano ali v slabšem stanju, potrebno adaptacije, za rušenje, ali tudi zemljišče za nadomestno gradnjo.

Plačilo takoj v gotovini. Telefon 041 397-211

NAGRADNA KRIŽANKA

	IME IGRALCA BRYNNERJA	SREDIŠČE VRTENJA	VRTNA HIŠICA	NAKLONJE-NJE	GRAM	GOL, BREZ OBLEKE	TAKOJ VIDENI	NIZEK MOŠKI GLAS
ANGLEŠKI FIZIK THOMAS (1773-1829)	8	15	9	10		NARODNA OSVOBOD. BORBA	19	27
ZAČETEK PREBAVNEGA TRAKTA	26	20	24	12	NADSTREŠJE NAD ŠTEDILNIKOM DELO (SRBSKO)		37	
RIMSKA 50		ANT. MESTO NA SICILIJI (AGRIGENTO) KRAJ NA PAGU		1	4			29
DUŠIK			IZKRČEN SVET V GOZDU SNOVI, KI JIH ŽLEZA ODDAJA V KRI			PREDLOG DOBIMO GA PRI KRSTU (DVOJINA)		DODAJANJE PRISŤEVANJE
PRESTOL. SENEGALA								
NAPOVED DOHODKOV	11		7		14		13	

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	NAŠ VULKANIZER (DEJAN)	SRBSKO MOŠKO IME	UMRL ZAGREBSKI ŠAHIST (BRASLAV)	PRAŠEK ZA BARVANJE LAS	ODPRTINA V ZIDU	PRVOTNI PREBIVALCI NOVOZELANDIJE	SMBOL ZA LOVCA (ŠAH)	REKA V ANGLIJI	DUŠIČNA SPOJINA	17	16	18		
								LATINSKI PREDLOG	OTHELLO (GOVORNO)					
LASTNIK AVTOHIŠE MLAKAR	22	23			38				OSEBNI ZAJMEK		3	ITALIJA	28	
									MENIČNO JAMSTVO			ŠPANIJA		
ULANSKA SEKUJA	40						PREBIVAL. DALMACIJE	32				6		
							NIČLA							
DRŽAVA NAD BLJIŽNJEM VZHODU			34					POSNETATI GLASOVE ZVERI		2			RIMSKA 1	31
								SKOPJE					HONORIS CAUSA	
REKA NA KAVKAZU		5		OČRT		35		25	ANALI (4. SKLON) KISIK				30	
				RIMSKA 500									HINKO JAZBEC	
ANG. DOLŽ MERA					MAKED. DIPLOMAT V TURŠKI SLUŽBI	39		33	ILO, GLINA		36		42	TRETI SAMOGLASNIK

Sentjurske
NOVICE
Nagradna križanka
MAREC (2)

Nagrade za marčevsko križanko podeljuje AHAC, d.o.o., iz Stopč. Paket Bulldog z brisačami prejmejo: Katja Berglez iz Goričice, Jožica Žnidar s Proseniškega in Vera Gradišnik s Ponikve.

VICE IZ ENABIRALNIKA ZBIRA ŽLJEVSTER LAH

KONTROLA
Vpraša policaj rahlo vinjenega voznika:
"Kaj imate od zimske opreme?"
On izstrelil: "Dolge gate."

PLESKANJE
Policaj pleska strop na policijski postaji, v sobo stopi njegov nadrejeni in se začudi:
"Zakaj si pa nisi podložil časopisa spodaj?"
"Ah, kaj, saj vseeno dosežem!"

PREŠUŠTVO
"Babica! Kaj je to prešuštvo?" vpraša mala Metka.
"Joj!!!" se zdrzne babica in odhiti na podstreho. Tam odpre staro omaro in ven pade okostnjak.

SKLANJANJE
V šoli so se učili sklanjanje in Janezka pokličejo k tabli.
"Janezek, kako se sklanja dedek?"
"Brez kozmodiska zelo težko!"

UČITELJICA IN JANEZEK
Učiteljica piše z levo roko po tabli, ko Janezek vzklikne:
"Učiteljica, vi nimate dlak pod levo pazduho!"
Učiteljica reče:
"Janezek, pospravi stvari in pojdi domov za danes."
Naslednji dan učiteljica med razlaganjem snovi dvigne desno roko in Janezek pokomentira, da nima dlak niti pod desno pazduho.
Učiteljici prekipi:
"Janezek, pospravi stvari in ostani doma do konca tedna."
Naslednji teden Janezek spet pride v šolo, ko učiteljici pade iz rok kreda.
Nagne se, da bi jo pobrala, Janezek pa tudi, da bi ji jo pomagal najti.
Nenadoma se vzdigne in začne pospravljati stvari, učiteljica pa ga presenečeno vpraša:
"Kam pa ti?"
Janezek odgovori:
"Zame je to šolsko leto končano."

SPUŠČANJE ZMAJEV
Jože vpraša Lojzeta:
"Hej, kaj boš delal čez vikend?"
"Ah, nič posebnega. S sinom greva spuščat zmaje. In ti?"
"Tudi nekaj podobnega. S taščo greva v hribe."

BREZ EFEKTA
Deček vstopi v spalnico svojih staršev in zaloti mamo, ki hopsa na njegovem očetu. Ves zmeden se obrne in zbeži v svojo sobo. Mama se hitro obleče in zaskrbnjeno steče za sinom v sobo. Deček takoj vpraša:
"Mami, kaj si to delala z očkom?"
"No, sine, veš ... tvoj očka ima velik trebuh in mamica mu vsak večer pomaga tako, da se mu usede na popek in mu pomaga spustiti zrak iz trebuha."
"Aja? Samo ... a ni to brezveze? Itak vsako jutro, ko greš ti v službo, pride sosed, se spusti na kolena in mu trebuh nazaj napihne!!!"

Po občinskem svetu

Kaj mi je res zrastel?

Mentorice se igrajo gledališče

Beeeee!

Proslava na Resevni

Le kdaj bo tu tudi klopca?!

Odbojka na Ponikvi

Srečo, da vse za pravi zorni kot ...

... tale zorni kot!

Odbojka na Ponikvi

Vsejši po Jupolu!

Sta po finalu prosti?

Francoske čarounije

Dogodki na Planetu od 1.3. do 30.4.2007

Kjer so zvezde doma

Sobota, 24.3. ob 10:00 do 14:00

"Povečana telesna teža"

Vas skrbijo kilogrami, ki ves čas rastejo? Si želite shujšati na naraven in učinkovit način? Poleg svetovanja in predavanja bo organizirano merjenje telesne sestave.

Ponedeljek, 26.3. od 17:00 do 18:00

Potopisno predavanje: "Čudovita Francija"

Potopisno predavanje o Franciji v kinodvorani št. 7.

Ponedeljek, 26.3. od 18:00 do 19:00

"Naučimo se francosko"

Hitri, brezplačni tečaj francosčine v VIP sobi na Bowlingu.

Berlitz

Ponedeljek, 2.4. od 17:00 do 19:00

"Mednarodni dan knjig za otroke"

Ure pravljic.

Tuško vas vabi na premiero sinhronizirane risanke

Ninja želve,

ki bo v četrtek, 22.3. ob 17. uri.

Pred premiero se boste lahko fotografirali s čisto praviimi ninjami.

Po premieri vabljeni na pogostitev. Vabljeni!

PEČJAK

www.tus.si

ENGROTUŠ d.o.o., Cesta v Trnovlje 10 a, 3000 Celje, Slovenija

Celje - skladišče

D-Per

18/2007

GRADBENIŠTVO, TE

Elbat

5000020075,6

COBISS o

ANTON KOŽELJ, Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur

fax.: 03/ 749 21 50 gsm: 041/ 771 151

Strojne instalacije:

- montaža oljnih instalacij
- montaža plinskih instalacij
- montaža radiatorskega ogrevanja
- montaža talnega ogrevanja
- montaža kolektorjev
- montaža kotlovnice
- ogrevanje na bio maso

Sanitarne instalacije:

- izvedba vodovodnih instalacij za objekte
- zunanje vodovodne instalacije
- prenova kopalnic

Klimatske naprave:

- montaža split sistemov
- montaža kanalskih klim
- prezračevanje
- montaža toplotnih črpalk

NAJVEČJI PROIZVAJALEC GOZDARSKIH VITLOV V EVROPI

GOZDARSKI VITLI

- *Enobobenski: - mehanski (30-80kN) - hidravlični (40-100kN)
*Dvobobenski (2x50kN)

REZALNO CEPILNI STROJI

- RCA 320-2
RCA 320-2E
RCA 380
RCA 380E

VARNOST, VRHUNSKA KAKOVOST, TRADICIJA, ZAGOTOVLJEN SERVIS IN REZERVNI DELI

Tajfun Planina do.o.

Planina 41a 3225 Planina pri Sevnici Tel:03 746 44 00 Fax: 03 579 12 41 E-mail: prodaja@tajfun.si

www.tajfun.com